

આસં ભાવીક ભક્તોને માટે.

શ્રી કૃષ્ણ કિર્તન માળા.



મુદ્રય આઠ આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૪૮ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ કૃષ્ણ કિલનિષાપા

વિષય ૬-૩

॥ नमः श्रीगुरुभ्यः ॥

श्री कृष्ण कीर्तनमाला.

(सचीत्र)

भाग १ थी प.



रचनार तथा संसोधन करी

छपावी प्रसिद्ध करनार.

रामदास हरीभाष्ट.

शहापुर गोआरीयानी पोण—अभद्रावाद.

संवत् १९७५] जन्माव्यस्तुभी [सन १९१८

आवृत्ती १ वी] सर्व हक स्वाधीन [प्रत ५००

मुद्रय ३१. ०-८-०.

સ્નેહાંજલિ.

રા. રા. હિમતલાલ મથુરદાસભાઈ

સખ ઑવરશીયર-કલોલ

卐 જેઓએ અમારા સર્વે કાર્યોમાં પ્રસંગોપાત હાજર રહી 卐
 卐 અમોને જે મદદ આપી છે તથા કૃષ્ણ-રામ-શ્યામ 卐
 卐 મંડળની પોતાના ખરા અંતઃકરણથી જે સેવા 卐
 卐 ઉઠાવી છે તેથી અમારા આનંદમાં ઘણીજ વૃદ્ધિ 卐
 卐 થઇ છે. વળી અમો આશા રાખીએ છીએ કે 卐
 卐 તેઓ શ્રી તેજ અંતઃકરણપુર્વક અમારા 卐
 卐 સર્વે કાર્યોમાં તન મનથી બનતી 卐
 卐 મદદ કરશે એવી અમો આશા 卐
 卐 卐 રાખીએ છીએ એજ. 卐 卐
 卐 卐 卐 હું છું. 卐 卐 卐

શ્રી કૃષ્ણ-રામ-શ્યામ મંડળ નો સેવક
રામદાસ હરીભાઈ

શાન્તિવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ઇશ્વરલાલ કેશવલાલ વઝીલ તથા
માણેકલાલ માધવલાલે છાપી. ઢીકવા ચોખી-અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

આત્માના સત્ય સુખના વેદ પુરાણે અનેક ઉપાયો દેખાડેલા છે. પરન્તુ દરેક ઉપાય દેખાડતી વખત જીવોની શક્તિનો તેમજ સમયનો પાકો વિચાર કરેલો છે. અને તેથીજ એકજ ઇષ્ટ પરતુની પ્રાપ્તિના લિન્ન લિન્ન ઉપાય દર્શાવ્યા છે. તે મુજબ કલિયુગ અનેક અનેક અડચણોથી ભરેલો છે તો તે સર્વનો વિચાર કરી શાસ્ત્રે સ્વરૂપ શ્રમનું શ્રેષ્ઠ ફળ નક્કી કર્યું છે. અને તેથીજ ડાહ્યા શાસ્ત્રકારો કહે છે કે જે ફળ અનેક કાર્ય કષ્ટથી પણ અસાધ્ય હતું તે માત્ર સ્મરણ કીર્તનથી સાધ્ય છે તે આપણા જેવા સહુ કલિયુગોના જીવોના ભાગ્યની વાત છે વળી ગૌશ્વામી શ્રી તુલસીદાસજીએ પણ કહ્યું છે કે:—કળિયુગ સમાનયુગ નહિ, જો નરકર વિશ્વાસ, પ્રેમ કરીજો રામ ભજો, ભવતરે ખીના પ્રયાસ.

ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચાર પુરૂષાર્થોમાં ઉત્તમ જે મોક્ષ તે મેળવવાનું આ કલિમાં ઉત્તમ સાધન માત્ર ભક્તિ છે. તેથી આ કાળમાં ભક્તિ એજ આ દુસ્તર દુનીયા સાગર તરવાની ઉત્તમ નૌકા છે એમ સિદ્ધ થાય છે કારણ. દો—ભક્તિ રૂપીએ નાવહે; દરીયા રૂપ સંસાર, પ્રેમ કરીને રામ ભજો, તરે આ સંસાર અસાર. શ્રી હરીને પણ સર્વકાળમાં એજ માર્ગ પ્રિયતમ છે. કેમકે

દેવર્ષિ નારદને એક સમયે કહ્યું છે કે નાહંવસામિવૈકુણ્ઠે યોગિનાં-
હૃદયેનચ । મન્મુક્તાયત્રગાયન્તિ તત્રતિષ્ઠામિનારદ ॥ કેવી સાદાઈ !
ભક્ત ગાય છે ત્યાં હું રહું છું એટલુંજ નહિ પણ તક્ષીન થઈ જઈ
ઉભો રહું છું. દુર્વાસાને પણ કહ્યું છે કે અહંભક્તપારધીનો હ્યસ્વતંત્ર-
શ્વદ્વિજ ॥ ભક્તનો પરાધીન હું બલકે વેચાણુ જેવો છું.

શ્રી શંકર પ્રભુએ પણ પાર્વતીજીને કહ્યું છે કે:—રામ રામેતી રામેતી, રમે રામે રમે રમે, સહસ્ર નામ તતુલ્યં, શ્રીરામનામે વારાનને.

આટલું નામ સ્મરણનું મહાત્મ્ય છે. તાત્પર્ય એજ નક્કી થાય છે કે સર્વ જગતના અધિષ્ઠાતા સર્વોત્તમ દેવ શ્રી કમલા પતિનુંજ ભજન કીર્તન કરવું જોઈએ, તો જેઓ મુમુક્ષુ છે એટલે આ ભવ બંધનથી મુક્ત થવાની ઇચ્છાવાળા જીવો છે તેમણે તો અન્ય ઉપાસના તથા ઉપાયો છોડી હાથ જોડી અવ્યભિચારી ભકિતથી શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માએ અર્જુનને શ્રી ગીતાજીનો બોધ કરી છેવટ હુંકામાં કહ્યું છે કે **મામેકંશરણંવ્રજ ॥** તદનુસાર તે કમળા પતિનાજ ચરણ કમળના મિષ્ટ પરાગે ભ્રમર બની લુબ્ધ થવું ઊચિત છે.

શાસ્ત્ર સાંભળી વાંચી તથા સત્સંગ કરી જે તાત્પર્ય કાઢવાનું છે તે માત્ર શ્રીવરની સેવાજ છે. માટે સાચા વૈષ્ણવોએ સતત પ્રયત્ન કરવો ઊચિત છે.

આ બધું પુસ્તકમાં શ્રીકૃષ્ણચંદ્રની ભકિત કરવા માટે કેટલાંક પદો બનાવી હરીજનોની સેવામાં મુકેલાં છે તો તેમાં મારી અલ્પ બુદ્ધી પ્રમાણે જેવી વાણી લખાઈ હોય તે સુધારી વાંચવા મારી વિનંતી છે. કાંઈ લુલ્લયુક અગર રચનામાં દોષ હોય તો તે માટે આ ક્ષમા મારી માગે છે. કારણકે પ્રસંગોપાત જે વખતે જેવા રંગમાં પ્રભુ ઉપર ચિત્ત હોય છે તેવાજ રંગમાં કિર્તનો કરેલાં છે. ને ગાયેલાં છે. મારી ગાડીમાં સૌને બેસારવા મારો આગ્રહ નથી. જેને ફાવશે અને લાવશે તેજ તેમ કરશે મેંતો. યથાશક્તિ પ્રમાણે સર્વ હરીજનોની સેવા બળવી છે. તેમાંથી રૂચી પ્રમાણે ગ્રહણ કરી મારા આગ્રહ માટે મને ક્ષમા આપશે તેવી સર્વને પ્રાર્થના છે.

આજ કાલ નવા નવા ધર્મનાં પ્રચાર થતાં શ્રી વેદ ધર્મપર યુવાનોની અરૂચી થતી જણાઈ છે. પણ તેથી અમોને તો ઉલ્ટો બેવ-

ડોળ લાલ થયો છે. કારણકે પ્રભુની પ્રેરણાથી હાલ કારોલીમાં રામ મંડલ તથા રતનપુરમાં શ્યામ મંડળ સ્થપાયાં છે અને અત્યંત હર્ષથી પ્રભુ સ્મરણ તથા ઓચ્છવ કિર્તન થાય છે તથા ગૌશ્વામી શ્રી તુલસીદાસજી રચીત રામાયણ વંચાય છે. અને વસંત ઓચ્છવો ખેલાય છે અને રામનામની ખ્વજા બધે ફરકી રહી છે. અને વળી અનેક બીજી જગ્યાઓએ ફરકશે એવી અમારી આશા છે.

ધર્મને કંઈપણ ઈજા આવવાની નથી. તુલસીદાસ કહે છે કે. તુલસીદેવજીરામકે લાગેલાં સ્વરૂપે, કાગ મમાગીદનજરે, મહીમા-મયોનથોર. તે મુજબ રામનામની ઉત્તમતા અંશ માત્ર પણ કમી થવાની નથી તો સર્વ સરવ હૃદયના સજ્જનોને એટલી વિનંતી છે કે જ્યારે જ્યારે કુરસદ મળે ત્યારે ત્યારે નકામો કામ ન કાઢતાં શ્રી સીતા કાન્તના સ્મરણમાં મશગુલ થવું અને ઊત્તરોત્તર ભક્તિ વધારી દુનીયામાં હાલનાં પ્રધાન કૃત્યોને મૌણ બનાવી ભક્તિનેજ શ્રેષ્ઠ પદ આપવું.

ભક્તિ કરવામાં સહાયભુત થવા માટે સુત વૈષ્ણવજનોના હાથમાં હું શ્રીકૃષ્ણ કિર્તનમાળા અર્પું છું તેમાં પ્રથમ અમારા સદગુરુ શ્રી સખી મણીરામજીનાં રચેલાં કિર્તનો છે તથા બીજાં આ દાસનાં રચેલાં કિર્તનો છે અને છેવટે વસંત ઓત્સવનાં તથા બીજાં ભક્તોનાં રચેલાં છે. તેમ કરીને કિર્તન રૂપ મણુકાવાળી માળા કરેલ છે તો તમેને જે ફાવતા આવે તે મણુકાઓ પસંદ કરી જુદી જુદી માળાઓ ગુંથી ફેરવવાની અને ફેરવી કંઠે પેરી રાખવાની તરફી લેઈ અમારા શ્રીમને સફળ કરશે એમ આશા છે.

અનુક્રમણિકા.

આંખો અખીલ ભોયનથકી	૯	રગરેજ સુદંડીયાં	૨૭
રાય રણછોડ રાય	૧૦	અમે પેરી સોહાગર	૨૮
નંદકેલાલા	૧૧	મોરલી વાગે ગગન	૨૮
ખમા પતીત પાવન	૧૨	સામળાને ઘેરો	૨૯
બલીલહારી અવધકે	૧૨	આજે આનંદ અપાર	૩૦
મધુરી સી મોરલી	૧૩	ગીરધારી ગાજતોરે	૩૦
ઘેરી ઘેરી વાલો	૧૪	વરસડમાં કૃશ્નપ્રભુ	૩૧
અલોલોલો હાલ વાલરે	૧૫	મોરલીરે વરસડ ફેરીવાટે	૩૧
કાન કાળારે	૧૫	બેની ચાલોતો જઈએરે	૩૨
મારા વાલા આવોને	૧૬	હું મૈયારણુ રે	૩૩
લાગ્યો થારો નેડારે	૧૭	અહાં હોવે હું મૈયારણુ	૩૩
કૃશ્નમેરે પ્યારે	૧૮	નેનાં લાગત મનેતારી	૩૪
હો સામગગરીયાં	૧૮	તેમારી સુદડી તાણી	૩૫
નાકીનો હરીહરકો સુમરન	૧૯	પકડો ન પાલવ મરો	૩૬
કેમ નાખી દેવાય	૨૦	કાનુડા કપટી કાળા	૩૬
શ્રી રામ નામ પરવારી	૨૧	ધનુસ્ય ધારી રયામ	૩૭
ગાંજ મતપીયો	૨૨	વાંકી ગેડી વાલેકાન	૩૮
(સાખીયો)	૨૩	ધ્વારીકાંથી મહારાજ	૩૯
સતસંગ કરગેરે	૨૪	કૃશ્નનંદાજીના લાલ	૩૯
વાંચિછે રે વાંચિછે	૨૫	ચેતો ચેતો વખત આવ્યો	૪૦
ચાલો સૌ જઈએરે	૨૬	ધન્ય જેણે હરી ગુણગાયા	૪૦
જયહો જયહો ગુરૂ	૨૬	જે કીરતનમાં પ્રભુરસ નહી	૪૦

જામણે જામણે જામણેરે	૪૨	રમે રાગ વસંત રે	૬૨
મુરખડો માયાદેખી	૪૩	ખેલનદે રંગ હોરી હો	૬૩
જગજાણો જુડી માયા	૪૪	દેખો રઘુવર રંગ ઉડાવે	૬૪
સામળા આવોને	૪૫	દેખો દસરથ રાજ દુલારે	૬૪
વાલા લાગોછો વરસડ	૪૫	સામળે લખી જોગ પડાયો	૬૪
ખંસરી આજી જુમનાજીને	૪૬	કેતે ગયે હોરીકે ખેલૈયા	૬૫
કાઠને દેખાહે ભાઈયો	૪૭	હોરી ખેલત સંત સુજના	૬૫
આવો નંદલાલારે	૪૮	હરી હોરી રમે વનમાં	૬૬
કાંમણુ કર્યા નંદ છઠઝે	૪૯	અરે સું સમજ્યો ભગત થઈ	૬૭
પ્રીતેથી મને પ્યારા	૪૯	(દસ અવતાર)	૬૮-૭૦
વંદન કરીએ પ્રભુ ચરણે	૫૦	જીવન મુક્ત મહાત્મા શ્રી સર્થુ-	
આજ જનમ દીવારી છે	૫૧	દાસજીનું જીવન ચરીત્ર	૭૧-૭૩
આવો (૨) શ્રી નંદજીનાલાલ	૫૨	પીયાણાને પહોંચ્યાને	૭૪
વારી જાંહરે ભગત	૫૩	ચેત ચેત પ્રાણીયા	૭૫
નીંદા કરશે તે નરકે	૫૪	રામગુણુ ગાતા મુરખ	૭૬
હરી હરહરદે લાવી દહો	૫૫	નવલ સનેહી ધનસામ લગે	૭૭
સમજીને મન વસંત	૫૭	કનૈયો તેરો કાળો	૭૮
વરડમાં આજે વસંત	૫૮	આજરે વાગે વદ્રાવન	૭૮
રંગીલી હોળી રમવાને	૫૮	રામ રામ રટોને	૭૯
રામલલા બાંધે વસંતીકા ચીરા	૫૯	કીરતન ભક્તિ વેરે	૮૦
દસરથકેલાલ ખેલે હોરી	૬૦	દીવામાં દીવેલ ખુટયું	૮૦
બરસાના ખેલે હોરી	૬૦	હાટડીમાં કેમ રહેવાસે	૮૧
વંદ્રાવન સ્યામ ખેલે હોરી	૬૧	જ્યાં સુધી આત્મા અંગમાંછે	૮૨

રણુઝોડજીના રૂપમાં	૮૨-૮૩	રામરટયા જોને રીતમાંરે	૯૦
ભજન બનત નહી	૮૪	સનમુખ ઉભા સામગ્રીયાં	૯૦
મારા વાલા તણા વનમાંહી	૮૪	એવો અપરાધી કોણુ છે	૯૧
મોસમ કવન કુટીલ	૮૫	રસીયા વ્રજ વીસારી	૯૨
ભજમન રામ ચરણુ	૮૬	ગર્ભજ્ઞાન	૯૩-૧૦૧
લજમન ધીમે ચાલો	૮૭	શ્રી દુધાધારી મહારાજની	
વારી જાંઠું ખંસીકે	૮૭	તીથીનું ભજન	૧૦૨
કૃણુ રામા રામા રામા	૮૮	થાળ	૧૦૩
માવા મને એક વાર દ્વારીકાં	૮૮	આરતી	૧૦૪
આવો આવો સજન	૮૯		



શ્રી કૃષ્ણ.



॥ श्रीरामानुજस्वामिनेनमः ॥

શ્રીકૃષ્ણ કીર્તન માળા.

અર્થ ન ધર્મ ન કામ રૂચી, ગતિ ન અહું નીર્વાણ;

જન્મ જન્મ રતી રામ પદ, એ વરદાન દયાલ.

સીયા૦

મેં અપરાધી હીન મતિ, પડ્યો મોહને પાશ;

મમ કૃત દોષ ન માનીએ, હે પ્રભુ દીન દયાલ.

સીયા૦

ભાગ ૧ લો,



કીર્તન ૧ લું.

આંખો અખીલ લોવન થકી ઉતર્યો,

તેનો વૃજરે લોવનમાં છે વાસ.

અનાદી આંખો બહું ફર્યો રે,

આંખો ધ્રુવ ને પ્રહેલાદે અનુબ્યો;

તેને વેડે નારી વ્રજનાર,

અનાદી.

આંખો જસોદાજીએ સેંચીઓ,

તેના નંદ ગોપ રખવાર.

અનાદી.

મહા મુનીએ નીગમ બીજ રોપીયું,	
વેદવ્યાસ તણા મુખમાંય.	અનાદી.
તેના ચતુર શ્લોકી ચાર પત્ર થયા,	
દ્વાદશ સ્કંધ તે ડાળાં બાર.	અનાદી.
ત્રણસેં ત્રીસ અધ્યાય તેનાં જુમખાં,	
શ્લોક પત્ર અઠાર હજાર.	અનાદી.
શ્રીમદ ભાગવદ રૂપી રૂણ થયું,	
શ્રુતી સમૃતી સઘળા છે પત્ર.	અનાદી.
વેદ પુરાણ તેની શાખા થઈ,	
તેની છાયા થઈ છે સર્વત્ર.	અનાદી.
શુક પક્ષી લઈ ઉડી ગયાં,	
જઈ બેઠા ગંગા તટ જ્યાંહ.	અનાદી.
તેને ચાખતામાં રસ પ્રસરીયો,	
પડ્યો પરીક્ષતના મુખમાંય.	અનાદી.
એવા કલ્પતરૂ શ્રીકૃષ્ણજી,	
પુરાણ પુરૂષોત્તમ ભગવાન.	અનાદી.
આંબો ગાય શીખે ને સાંભળે,	
તેનો થાળે વૈકુંઠમાં વાસ.	અનાદી.

કીર્તન ર જી.

રાય રણછોડ રાય રાજધીરાજ ગોકુળ કે ગીરધારીરે.

ગોકુળ કે ગીરધારીરે.

રાય

શોભે પીતાંબર જરકશી જામા,	
મોર મુગટ પર વારીરે	રાય
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરાજે,	
મુખે મોરલીઆં ધારીરે	રાય
ઊર મણી હાર પદકડી શોભા,	
ગુંજની માળા ઊર ધારીરે	રાય
નીજ નીજ મતી મુની હરીગુણ ગાવે,	
અકળ કળા તવ ન્યારીરે	રાય
સખી મણી કે સ્વામી શામળીઆ,	
ચરણ કમલ બલહારીરે	રાય

કીર્તન ૩ જી.

નંદ કે લાલ શ્રીકૃષ્ણ મોરારી;	
ગોકુળ કે રેનેવાલે.	
ગોકુળ કે રેનેવાલે મથુરાંમેં જાને વાલે	નંદકે
તેરી ગોઆં ચરન કું આધ.	
સારે સખાને ધુન મચાધ.	નંદકે
તેને એસીસી બશી બજાધ,	
સારે રૂપીયનકો ધ્યાન છોડાધ.	નંદકે
ભક્ત કારણ દુષ્ટ કે મારે,	
દ્રૌપદી કે ચીર પુરણ વાલે.	નંદકે

સખી મણી કે સ્વામી કનૈયો,
કાલી કાંમળ કેરે ઓઢૈયો.

નંદકે

કીર્તન ૪ થું.

ખમાપતીત પાવન કાળી રણુછોડરાય મહારાજ
વ્રજ તાર્યુ ગોવર્ધન તાળી રણુછોડ
પીળે પટકે તે કમર બાંધી રણુછોડ
મસ્તકે મુગટ રાખી રણુછોડ
અધરપે મોરલી પ્રકાસી રણુછોડ
થયા પીતુ કે આસાકારી રણુછોડ
કાળી કાંબળી લુટીયાં ધારી રણુછોડ
વ્રજ તાર્યુ ગોવરધન તોળી રણુછોડ
લીધાં આહીરનાં બાળને ઉગારી રણુછોડ
તારી ખુખીની શોભા સારી રણુછોડ
તમે મુખપર મોરલી ધારી રણુછોડ
તેની શોભા પર બલહારી રણુછોડ
સખી મણીને છો હિતકારી રણુછોડ
જાઉ તમપર હું બલહારી રણુછોડ

કીર્તન ૫ મું.

બલીહારી અવધકે વાસી છબીલા ઓગાળા
વાલો વંદાવનના વાસી

ઘટઘટમાં દેખુ અવીનાસી	”
ગોકુળ ગામમાં ગાયો ચારી	”
ત્યાં મારી છે સગી માસી	”
મથુરાના થયા મેવાસી	”
ત્યાં કુબળ કીધી દાસી	”
રણમાંથી નાઠા શુણુ રાસી	”
ગયા મથુરાંથી દ્વારકા નાસી	”
અદ્ધરપે મોરલી પ્રજાસી	”
ધેંગા જાણીને થઉં છું દાસી	”
સ્વામી મણીના જસો કયાં નાસી	”

કીર્તન ૬ હું.

મધુરીસી મોરલી બજાવે નંદાનો લાલો મધુરીસી
હાથે લકુટીયાં ખાંધે કાંમલોયાં
જુમનાપે ધેનું ચરાવે.....નંદાનો લાલો
યોગી જન કે ધ્યાન ન આંવે
ગૌ ગોવાલા સંગ આરે.....નંદાનો લાલો
કંસ બીદારણુ અધમ આધારણુ
ધર ધર માંખણુ ખાવે.....નંદાનો લાલો
મણીનો સ્વામી અરૂ જસોદાનો લાલો
ચૌદ ભુવન જસ ગાવે.....નંદાનો લાલો

કીર્તન ૭ અં:

ઘેરી ઘેરી વાલો વગાડે વાંસરી	
હાંરે સુણી હૈંટે હરખ ન માયરે.	ઘેરી
જુમનાને આરે વાલો ઘેનું ચરાવે	
હાંરે કેવો મુકયો છે કેડે હાથરે.	ઘેરી
ઝીણેશ્વરે વાલો ઝેનું ઝળાવે	
હાંરે કેવો ધુધરીનો અણકારરે.	ઘેરી
પેર્યા પીત્તાંબર જળકસી જામા	
હાંરે કેવા કંઠે છે કુલના હારરે.	ઘેરી
મોર મુગટને પુલના ગજરા	
હાંરે કેવા નેપુર અરકે પાયરે.	ઘેરી
માંખણ મીસરી ચોરી ચોરી ખાવે	
હાંરે એતો નથી લે તો દુધકે છાછરે.	ઘેરી
હું ન બોલાવું વાલો મુજને બોલાવે	
હાંરે એતો છાના આવે મુજ દારરે,	ઘેરી
વંદ્રાવનમાં પ્રભુ રાસ રચ્યો છે	
હાંરે કેવી પુદ્ગી ફરે છે વજનારરે.	ઘેરી
સખી મણી પ્રભુ રાસમાં રમે છે	
હાંરે કેવા કુદે છે મંડળીનાં બાળ.	ઘેરી

કીર્તન ૮ મું.

અલોલોલો હાલવાલરે, રામલતા પાલણીયામાં પોઢ્યા,

ધુમડી ધાલવાલરે રામલલા પાલણીયામાં પોઢ્યાં.

રામ રામ હીરની દોરી સારી, રામ રામ મનહર મુરતી તમારી,

રામ રામ વારી જઈ વારી વારીરે. 'ધુમડી.

રામ રામ ગીતે ધુમલડી ધાલું, રામ રામ સોનાની ધાવણી આલું,

રામ રામ સોગટાં ખાજી ઢળાવુંરે. ધુમડી.

રામ રામ ખલકને ગરથુથી પાયાં, રામ રામ ખલકને ઝુલણે ઝુલેયાં.

રામ રામ ગરથુથી ગળે ઘટ ઘટીયાંરે. ધુમડી.

રામ રામ રૂપીયાનાં કારજ કરવ', રામ રામ અમુરોનું કુલજ હળવા,

રામ રામ પૃથ્વીની દાદ ઉર ધરવારે. ધુમડી.

રામ રામ દશરથ વધુ ઉર વસીયા, રામ રામ વંઝયાનાં

મેણલાં ટળીયાં,

રામ રામ હુંદલી ગડગડીયાંરે. ધુમડી.

રામ રામ ધ્રુવની વારે ચડીયા, રામ રામ પ્રેલાહના સ્થંભે બળીયા,

રામ રામ કસ્યપતનું રંગદોરીયારે. ધુમડી.

રામ રામ સખી મણી ચમ્મર ઢાળે, રામ રામ માધવ

આરતી હિતારે,

રામ રામ ખાજક ટાળે મળી બોલેરે. ધુમડી.

કીર્તન ૯ મું.

કાંનં કાળારે મારા ચીતડાના ચાર,

છેયા નંદનારે મારી કાળજની કાર.

અલે આઢયો કાંમરોને તેનો કાળો રંગ,

ઓ જાય ઓ જાય વંદ્રાવન ચંદ.

કાંત

પીળાં પીતાંબર લકુટીયાં લાલ,

ગોવાં ચરાવાને ચાઢ્યા નંદલાલ.

કાંત

વંદ્રાવન ચરાવી મથુરામે જાય,

ધુપ પડે બુખ લાગે કેસે અમાય.

કાંત

અજવે અંસરી ધીમે ધીમે નાદ,

સખી મણી કે સ્વામી નંદલાલ.

કાંત

કીર્તન ૧૦ મું.

મારા વાલા આવોને રણછોડ રંગ લીના,

કામળ લકુટીયાં ધારી.

મારા

કસળી પાઘ સીરલેકે છે,

લાલ મણીનો સીરપેચ.

મારા

ટીલાં કેસરનાં સોલે છે,

કુંડલ અળકે કાન.

મારા

પીળાં પીતાંમ્બર સોલે છે,

શુંજની માળ ઉર ધારી.

મારા

આઝે ખાળુ અંધ ખેરખાં,

સોલે છે તુલસીના હાર.

મારા

”	કેડે કંદોરા સોલે છે,	
”	પાયે અંઝર અણકાર.	મારા
”	ભાવના બુખ્યા પ્રીતમ છે,	
”	કેળાંનાં છોતરાં ખાધા.	મારા
”	ભાજી વીદુરની ખાધી છે,	
”	છપન્નલોગ મેડ્યા ટાળી.	મારા
”	ખીચડો કરમા ખાઈનો,	
”	લચકે લચકે ખાધો.	મારા
”	રૂપીયોનાં માન ઉતાર્યા છે,	
”	સવરીનાં ખાધાં ખોર.	મારા
”	સખી મણીનાં સ્વામી છે,	
”	લળી લળી લાગુ પાય.	મારા

કીર્તન ૧૧ મું.

લાગ્યો થારોનેડામોકું સામળીયા ગીરધારીરે
સામળીયા ગીરધારીરે ભરવાડા પર વારીરે
પેર્યા પીતાંબર કછનીકા છે

ધારી ધારી ધારી મોર મુગટ કે ધારીરે.

લાગ્યો

હાથે લકુટીયાં કાંધે કામલીયાં

ચારી ચારી ચારી વંદાવન ગો ચારીરે.

લાગ્યો

કંસવીધારણ અધમ આધારણ

ધારી ધારી ધારી ગોવરધન ધારીરે.

લાગ્યો

મજકે વસૈયા કુંવર કનૈયા

ન્યારી ન્યારી ન્યારી તારી કળા કહ્યું નારીરે.

લાગ્યો

સખી મણી કે સ્વામી સામળીયા

વારી વારી વારી થારી બસી પરવારીરે.

લાગ્યો

કીર્તન ૧૨ મું.

કૃપ્ત મેરે ખ્યારે ગોકુલમાં રેને વાલે

ઘટ ઘટ વાસી સકલ ગુણ રાસી ગીરી ગોવર્ધનવાલે

કંસ વીહારણ અધમ ઓધારણ

વસુદેવજીકે હુલારે.

કૃપ્ત

પીળાં પીતાંબર કછનીકાછે મોર મુગટ સીર ધારે

કુંજ ગલીમાં રાસ રચોહો

મજ વાસીયો કે રખવાલે.

કૃપ્ત

યોગી જનકે ધ્યાન ન આવે કાલી કમલીયાં ધારે

બનસી લે જમુનાપે ઠારે,

આડીરો કે સંગ નીવારે.

કૃપ્ત

નટવર નાગર ગુણકે સાગર માંખણ ચુરાને વાલે

બલ રામકે છોટે ભૈયા

સખી મણી કે રતનારે.

કૃપ્ત

કીર્તન ૧૩ મું.

હો શામ ગગરીઆં મોરી ભરદે,

ભરદે ભરદે ભરદે હો શામ.

ઉતહી મરના ઉતહી જનમના,	
ખીચમે અવીધ્યાકા ડરહે.	૨
આશા મગરી ત્રણા મગરી,	
મનવા મગર વાકો ડરહે.	૩
ગગરીઆં ભરદે શીરપર ધર દે,	
જાનેકા મારગ ઝટ કરદે.	૪
સખી મણી કે સ્વામી રઘુવર,	
સ્નેહીકું સરણમાં રખતે.	૫

કીર્તન ૧૪ મું.

નાકીનો હરી હરકો સુમરણ	
નાકીનો રઘુવરકો સુમરણ	
નાકીનો રણછોડજીકો સુમરણ	
સખદીન એસે ભયેર.	નાકીનો
ખાલાપણ રમતમે ખોયો	
તરણમાં કામ ભયોરે (૨)	
ખુઠો ભયે કફ ખાહુને ઘેરો	
એ દુઃખ નીત્યે સયોરે.	નાકીનો
મુક મુડાકે ભયે રે સંન્યાસી	
ભોગીરાજ ભયે (૨)	
પરમારથ કછુ ન સમજી	
અધખીચ લટક રહેરે.	નાકીનો

પોથાં પોથાંસેં નહી નીસ્તારા

શ્રી ભાગવતે કથ્યોરે (૨)

સ્કંધ દસમ ઓર દુજે અધ્યાએ

શ્લોક બત્રીસો ક્યોરે

નાકીનો

રામ ભજનસે હોત ભવપારા

શ્રી ભાગવતે કથ્યોરે (૨)

સ્કંધ દસમ ઓર દુજે અધ્યાએ

શ્લોક તેત્રીસો ક્યોરે.

નાકીનો

સખી માણીકી એડી અરજ હે

દુજી આશાઓ છોડી દીજેરે (૨)

તન મન ધન ઓર કીકીકે ખ્યારે

રામ રામ મુખે કહોરે.

નાકીનો

કીર્તન ૧૫ મું.

હારે કેમ નાખીદેવાય ઉપાડેલ ગાંઠડી વેઠની

વેઠની વેઠની વેઠની રે.

કેમ નાંખી દેવાય.

નખણાની હોય તો નાખી દધ્યેરે,

આતો છે વહેવારીઆ શેઠનીરે.

કેમ નાખી દેવાય.

અણુતોલી ગાંઠડીને અડવાણા ચાલવું

હારે કાંઈ નજરો રાખવી ઠેઠનીરે.

કેમ નાખી દેવાય.

જીણી જીણી કાંઈ રેતીરે તપશે,

લુવાયે માસ જેઠનીરે.

કેમ નાખી દેવાય.

કુટુંબ કબીલાની કુડી છે માયા,

હારે તુંતો મુકી દે માથા કુટનીરે. કેમ નાખી દેવાય.

સખી મણીનો સ્વામી મળે તો

હારે કાંઈ દાળ્યો હોલાય મારા પેટનીરે. કેમ નાખી દેવાય.

કીર્તન ૧૬ મું.

શ્રી રામ નામ પરવારી. (૨)

ઔરનકું તો ઔર ભરસા, મ્હોંકું તો આશ તિહારી. શ્રી.

જટા-મુગટ સીર છત્ર ખીરાયે, લક્ષ્મણ અરૂ સીતારી. શ્રી.

એકીસરસે તાડીકા મારી, ગૌતમ નારી ઉગારી. શ્રી.

પક્ષી જટાસુ મોક્ષ પડાયો, ઔરન સવરી તારી. શ્રી.

સુગ્રીવકું તો અભય કીયાહે, વાલી વાનર મારી. શ્રી.

સ્વેતખીંદુરામેશ્વર સ્થાપે, પાજખંધી હે સારી. શ્રી.

વીલીપણકું રાજ દીયા હે, દસ શીષ પલમેં સંહારી. શ્રી.

સખી મણી પ્રભુ તુમ્હારે સીલનકું, ચરણ કમલ બઝીહારી. શ્રી.

નીસો કેવો કરવો.

આ દુનિઆમાં માણસ માત્રને નીસો કરવાની જરૂર છે. નીસા-
વીના મનને પરમાનંદ રહેતો નથી પણ નીસો કેવો કરવો કે જો-
નાથી જીવાત્માને પરમપરા સુખ રહે પણ એવો નીસો નહી
કરવો જોઈએ કે પંચમહાભુતના શરીરની ખરાખી, લોક અપવાદમાં
હલકથાય તેવો નીસો કરવાની જરૂર નથી નીસો કોણે કરી બાંધ્યો
વાલા વૈશ્નવો જ્ઞાન ને વૈરાગ્યની ઝીણી નજરથી તપાસો તો ખરા

કે વીંદુર પત્નીએ એવો નીસો કર્યો કે કૃષ્ણ પરમાત્મા તેમને ઘેર
આવ્યા ત્યારે કેળાંના ગલ સાટે છોતરાં જમવા આપ્યાં ને ગલ ફેંકી
દીધો. હે હરીજનો નીસો આવો કરવો અને તે નીસો મળવાનું
દેશણું સતસંગમાંજ સમાયેલું છે.

મંસારીક નીસો કરવાથી લોક અપવાદ, શરીરની ખુવારી
દ્રવ્યની હાની, ધરમની હાની નીચેના પદમાં સમાયલાં છે તો તેનો
સાર લઈ યોગ રસ્તો ઝાલવા કૃપા કરશો.

કીર્તન ૧૭ મું.

ગાંજ મત પીઓ કલેજ જલ જાયગા,
કલેજ જલ જાયગા કલેજ જલ જાયગા. ગાંજ.
ગાંજ કહે મેં રંગી લાંગી મેરા નીશા ખુબ હોયગા,
હમ મારે જબ ગમ પડેગા ડફલ હો જાયગા, ગાંજ.
અપ્રીણ કહે મેં સુરા પુરા મેરા નીસા ખુબ હોયગા,
જુવાવીમેં ઝટઘટ ચાલે ખુઠપણમેં પસ્તાયગા. ગાંજ.
શરાબ કહે મેં પુરા બેગમ મેરા નીસા ખુબ હોયગા,
સડકોંપે લડથડીયા મારે, ખડેમેં ગીર જાયગા. ગાંજ.
રામ ભજનકા એસા નીશા સુખ શાન્તી તું પાયગા,
સખી મણી કે સ્વામીકુ ભજતા જન્મ મરણ મીટ જાયગા. ગાંજ.

શ્રીકૃષ્ણ કીર્તન માળા



ભાગ-૨-જો.

॥ શ્રી રણછોડરાયની જય ॥

સાખીઓ

શ્રી ગુરૂ ચરણ સરોજ રજ, નીજ મન મકર સુધાર;	
વરણું રઘુવીર વીમલ યશ, જો દાયક ફલ ચાર.	સીયાવર.
તુલશીકૃત રામાયણા, ને રામકથા અનુસાર;	
પ્રેમે ગાદી પાથરી, આવો પવન કુમાર.	સીયાવર.
આવો હનુમંત બીરાજ્યો, કથા સુણાઈ ઈતીહાસ;	
તુમ સેવક રઘુવીર કે, મેં તુમ ચરણકો દાસ.	સીયાવર.
સ્મરે માતા સરસ્વતી, વાણી અવીચળ આપ;	
ગાઈ ગુણ ગોવીંદના, ટાળો ભવોભવ તાપ.	સીયાવર.
ગુરૂ ગોવીંદ દોનું ખડે, કીસીકું લાગુ પાય;	
બલીહારી મણીરામની, સતસંગ દીયો બતાય.	સીયાવર.
કૃષ્ણ મંડળ કૃષ્ણ નામનું, ગામ વરસડની માંય;	
પ્રેમ કરી અહીં હરીજનો, કૃષ્ણ તણા ગુણ ગાય.	સીયાવર.
રામ મંડળ રામ નામનું, ગામ કારોલી માંય;	
પ્રેમે કરી ત્યાં હરીજનો, રામ તણા ગુણ ગાય.	સીયાવર.
શ્યામ મંડળ ધનશ્યામનું, ગામ રતનપર માંય;	
ત્યાંના સર્વે હરિજનો, શ્યામ તણા ગુણ ગાય.	સીયાવર.

ભજન ૧૮ મું.

સતસંગ કરજ્યોરે મણીરામનો	
જેને મહીમા ખતાવ્યો રામ નામનો	૧
જન્મતિથી તેમની કહુંરે લોલ	
સા કે ઓગણીસે ખત્રીસજો	૨
માસ વૈશાખ સુદ પક્ષમારે લોલ	
અક્ષયત્રીયાને ત્રાજજો	૩
જાતે કૈડવા પાટીદાર છેરે લોલ	
જેથી સર્વ જાતીને સુખજો	૪
સેવક ભાવે સેવતારે લોલ	
પોતે શ્રી ચતુર્ ભુજજો	૫
પીતા પોતાના શ્રી નાથજીરે લોલ	
માતા ઉઝમની ઝળકાવી કુખજો	૬
રામ ઉપાસક ઇષ્ટ છેરે લોલ	
શુર સ્વામી રામાનુજજો	૭
સંત શ્રી સરજયુદાસજીરે લોલ	
કાંઈ લીધો ત્યાંથી ઉપદેશ જો	૮
તીવ્ર વેરાગ ત્યાંથી થયોરે લોલ	
સીધી દરીઆપુર દેશ જો	૯
માંડડયું સદાવ્રત નાંમનુંરે લોલ	
કાંઈ સાંજ સવારે બેવાર જો	૧૦

અર્પણ પત્રિકા.

પરમપુજ્ય સદગુરુ શ્રી મણીરામજી.

યુવાવસ્થામાં આપના ચરણોમાં રાખી આપના હૃદયમાં ઉભરાઈ જતા રામરસ રૂપી રામ કથાનું પાન કરાવી તથા કર્ણપુટમાં પણ કીર્તન રસ રેડી મારા યુવાવસ્થાના મદોનમસ્ત મનને કાબુમાં રખાવી હૃદયને શ્રી રામજીની સેવામાં સસ્કારી કરી અઘાપીપર્યન્ત તોવેજ ભાવ રાખી આભારી કર્યો છે તે મહાન ઉપકારના પદ્ધતિ-ચિત બહલા તરીકે આપના વાવેલા ભક્તિ વૃક્ષ રૂપી બગીચા (કૃષ્ણ-રામ-શ્યામ મંડળ)માંથી પુષ્પોરૂપ આ કિર્તનોની ગુંથેલી શ્રી કૃષ્ણ કિર્તનમાળા આપના કંઠમાં અર્પી કૃતાર્થ થાઉછું.

હું જુ

આપનો આજ્ઞાકિત સેવક,

રામદાસ હરીભાઈ.



सुकराज सणी भणीराम,

रथग अभदावाद.

सुदमी व्याट, नायणगा, मुंबई.

કાગના હંસ કૈકને કર્યા રે લોલ

તેમાં કેટલાક નરને નાર જો ૧૧

કોઈ આવાનું કુડુ કાંઈ બેલશે રે લોલ

તેનો નીશ્રે નરકમાં વાસ જો ૧૨

રામ મંડળનો દાસ એવું કહેરે લોલ

આ પારસમણી છે મણીલાલ જો ૧૩

ભજન ૧૯ મું.

વાંચે છે રે વાંચે છે મારા ગુરૂજી રામ કથા વાંચે છે.

ચાખે છે રે ચાખે છે પ્રેમીજન તેનો રસ ચાખે છે.

હરી હરમાં મુકામ કર્યો છે. (૨)

સવાર સાંજ ત્યાં ખીરાજે છે. મારા.

કુબુદ્ધિ કષ્ટને દુર કરીને,

સતસંગ ધુન જમાવે છે. મારા.

પ્રેમીજન સૌ પ્રેમ કરીને,

રામ નામ ધુન મચાવે છે. મારા.

રામદાસ કહે ગુરૂજી પ્રતાપે,

દુઃખીઆનાં દુઃખ ત્યાં કાપે છે. મારા.

ભજન ૨૦ મું.

ચાલો સૌ જઈએ રે હરીહર ધામમાં	
હારે મન રાખીએ સીતા રામમાં;	ચાલો
સવાર સાંજ નીત્ય કથા થાય છે	
પ્રેમથી સૌ જન આવે મારા વાલા;	ચાલો
લીમડાની છાંએ મારો વાલો ખીરાજે	
પાસે ખીરાજે ગુરૂ રાજ મારા વાલા;	ચાલો
રામ કથા ત્યાં નીત્યે વંચાયે	
સતસંગ સારો થાય મારા વાલા;	ચાલો
આવા સંતોને જોઈ મનડુ ઠરે છે	
હૈયામાં હરખ ન માય મારા વાલા;	ચાલો
રામદાસ કહે ગુરૂજી પ્રતાપે	
શરણે આવ્યાને નિભાવો મારા વાલા;	ચાલો

ભજન ૨૧ મું.

જયહો જયહો ગુરૂ માણીરામની રે	
જેના સંગથી સૌ તરી જાય જો.	જયહો જયહો.
બરણું શું મહીમા હું એમનો રે	
મારી બુદ્ધિના પામે પાર જો.	જયહો જયહો.
નથી કોઈ જોગી વેરાગી સાધુ તે	
નથી કોઈ મહાત્મા કે પંડીત રાય જો.	જયહો જયહો.

માત્ર એક કડવા જ્ઞાતી નામ છે રે	
સતસંગ માટે હરીહર ધામ જો.	જયહો જયહો.
મેતાનરસી જેવું મન છે રે	
ધન ધવ નાથા પટેલના તન જો.	જયહો જયહો.
રામકથા રત્ન સાચું તમને મળ્યું રે	
વધાર્યો રામનુંજ પરીચાર જો.	જયહો જયહો.
રામદાસ કરજોડીને વીનવે ર	
દેજ્યો આવા સંત ચરણમાં વાસ જો.	જયહો જયહો.

(ભજન રર મું. (સદ્ ગુરને પ્રાર્થના))

રંગરેજ ચુંદડીયાં રંગ દે	
રંગ દે રંગ દે રંગદે હારે રંગરેજ	
મેરી ચુંદડીયાં મેરી પીયુષી પધડીયાં	
દોનું રંગમે રંગ દે	હારે રંગરેજ
નહી અતી કાલી નહી અતી પીલી	
ઘેરાસા રંગમાં ઝીબોઈ દે	હારે રંગરેજ
ઓહું ચુંદડીયાં પહેરૂ ઘઘરીયાં	
અંગુમે કંચવા સોહાઈ લે	હારે રંગરેજ
હાથુમે ચુડીયાં પાઉમે અંજરીયાં	
નાકુમે નથની શોહાઈ લે	હારે રંગરેજ
સખી મણી કે સંગમે સાવરીયાં	
રામદાસ ચરણ લગાઈ લે	હારે રંગરેજ

ભજન ૨૩ મું. (નવધા ભકતીનો નેડો)

અમે પેરી સોહાગર ચુડીયાં હાંરે અમે
 રે બંગડીયાં હાંરે અમે
 લાલ લાલ ચુડીયાં પીળી બંગડીયાં
 હાંરે પીળી પીઠીમાં મેરે મન ભરીયાં હાંરે અમે
 સેરીયે ગલીયે મનીરામ પોકારે
 હાંરે તમે પેરો બેન અરૂ ભઈયાં હાંરે અમે
 ચુડીયાં પેરી મેં ચાલુ ચમકતી
 હાંરે મને લાગી સ્યામ સે લગનીયાં હાંરે અમે
 કશ્ન કનૈયો અમે ધની કરી માન્યો
 હાંરે અમે મનીયાર કીયોરે મનીરામડો હાંરે અમે
 કરજોડી રામદાસહી વીનવે
 હાંરે તને પેરોને બેન અરૂ ભઈયો હાંરે અમે

(કારોલીમાં કશ્ન મંડળે ગાયેલું) ભજન ૨૪ મું.

મોરલી વાગે ગગન ગાજે ગામ કારોલી માઈ મોરલી વાગે છે રે
 પીળાં પીતાંમ્બર પહેરીઆં, જેને કુંડળ ઝરખે કાન; મોરલી
 બાંહે બાળુ બંધ બેરખાં, જેને મોર મુગટ રસાલ; મોરલી
 હડપચી હીરલો શોભતો, જેનો શુભાબ સરખો ગાલ; મોરલી
 માથે મેવાડી મોરીયાં, જેને ધુધરીઆળા બાલ; મોરલી
 તુલશીના હાર અંગે ધર્યા, ધર્યા ચંપોને શુભાબ; મોરલી

પાયે તે નેપુર અંજરને, આખડીએ રતન જણાય;	મોરલી
કદમ છાંયે ઉભો કાંનજી, કાંઈ ધેનુ ચરાવા કાજ;	મોરલી
કારોલીના ચોકમાં, ખેલે રામ મંડળનો નાથ;	મોરલી
રામદાસની વીનતી, મને દેજે ચરણમાં વાસ;	મોરલી

ભજન ૨૫ મું.

(વરસડમાં રામ મંડળે ગાયેલો ગરબો.)

શામળાને ઘેરો વંદાવન ગોપીએ	
શામળો ઉભા કદમ કેરે છાંયડે	
પ્રભુ તમે ઝાલો રાધાજીની ખાંચ. રામ.	
પુછો મહાદેવમાં કોણુ રમે રે.	
નંદ બાવાજીનો બેટડો હોજી રે,	
હારે માતા જશોમતીનો કુમાર. રામ. પુછો મહાદેવમાં,	
શામળાને પગે ભીલાતી મોજડી હોજી રે,	
હારે વહાલો ચાલે ચમકતી ચાલ. રામ.	પુછો.
શામળાને કેડે કટારો વાંકડો હોજી રે,	
હારે જેની શીરોઈની સમસેર. રામ.	પુછો.
શામળાને હાથે બાબુ બંધ બેરખા હોજી રે,	
જેને દશે આંગળીએ વેઠ. રામ.	પુછો.
શામળાને માથે મેવાડી મોરીયાં હોજી રે,	
જેનો શોભીતો શણુગાર. રામ.	પુછો.

સખી મણીનો શામળો હોજી રે,
એતો રામદાસનો રખવાળ. રામ.

પુછા.

(કૃષ્ણ મંડળની સ્થાપનાનું) ભજન ૨૬ મું.

આજે આનંદ અપાર (૨) કૃષ્ણ મંડળ કરી કૃષ્ણની સેવા કરીએ
સેવા કરીએ જો ભાવ થકી ઉતરીએ દુનીઆં પાર થકી. આજે
પ્રભુને પધરાવ્યા પ્રેમ કરી સાચાને પુરા નેમ થકી. આજે
પ્રભુ સેવાથી સુખ થાય ઘણું હું વૈકુંઠ વરસડ આજ ગાણું. આજે
જપ તપજે લોકો કરે અતી ભારી તેમાં ન પોચે મતી. આજે
રામદાસ વીનવે કર જોડી પ્રભુ ભારી ખુદ્દિ છે થોડી. આજે

ભજન ૨૭ મું.

(ગીરધારી ગાજતો રે આવે)

ગીરધારી ગાજતો રે આવે વરસડ કેરી વાટે રે. ગીરધારી
અગીઆરસે દયા કરીને, આવી જોડા તે પાટે રે. ગીરધારી
પ્રેમમાં ભોળેને રંગમાં રોળે, ચીતને લીધાં ચોળીરે. ગીરધારી
મનના મોહનજીને તનના ત્રીકમજી, દીલના દામોદર દેવારે. ગીરધારી
મળજો રે કોઈ ડાકોર વાસી, દર્શન કરવા જાજો રે. ગીરધારી
જીઓરે કોઈ કાનજી કુંવરને, હૈડે હરખ નહી માયરે. ગીરધારી
કરજોડી રામદાસ વીનવે, હરખે હરી શુષ્ક ગાય રે. ગીરધારી

(કૃષ્ણ પ્રભુની પધરામણી) ભજન ૨૮ મું.

વરસડમાં કૃષ્ણ પ્રભુ આવીઆરે. આવી ઉતર્યા મહાદેવમાંહી,
ગુરૂ ચરણ હું નમુરે, વરસડના જનોને ભાવીઆરે.

પુજન કીધાં તત્કાળ.

ગુરૂને

કૃષ્ણમંડળ રૂઢુ સ્થાપીયું, ઉત્તમ લીધો એકાદશી દન ગુરૂને
સાંજના તે આઠ વાગતાં, આસન ખીરાજ્યા મહારાજ ગુરૂને
ઉગમણા મુખે મંદીર સ્થાપીયાં, ઘોળી ધજનાં નિશાન ગુરૂને
જ્યોતો કરી પ્રભુ નામની, થાળ ભર્યા તુળશીનાં પાન ગુરૂને
ગીતા રામાયણ પધરાવીયાં, પધરાવ્યા મણીરામ મહારાજ ગુરૂને
કૃષ્ણમંડળે પુજન કર્યું, રે આરતી ઉતારી તત્કાળ. ગુરૂને

વીપ્રોને દક્ષીણ ત્યાં કરી રે બહુ વહેંચ્યા પ્રભુના પ્રસાદ. ગુરૂને
કરજોડી રામદાસ વીનવે રે અવીચળ રહેજો આ કાજ. ગુરૂને

(શ્યામ મંડળે ગાયેલું) ભજન ૨૯ મું. (રાસ)

મોરલી રે વરસડ કેરી વાટે,

વગાડે કરહણ કાળો, રે, હાલો જોવાને જઈએ,

સવારે ઉઠીને કાન દાતણીયાં માગે;

દાતણીયાં ક્યાંથી લાવું કાનુડો મારી કેડે પડ્યો છે.

કેડે પડ્યો છે ધુતારો ઠગારો મારી કેડે પડ્યો છે. મોરલી.

સવારે ઉઠી કાન નાવણીયાં માગે, નાવણીયાં ક્યાંથી લાવું કાનુડો.

૩૨ જહાં રામ ત્યાં કામ નહિ, કામ ત્યાં નહિ રામ;

સવારે ઉઠી કાનો શીરામણું માગે, શીરામણ ક્યાંથી લાવું કાનુડો.
ગૌધન ચરાવાને કાનુડો માગે, ગૌધન ક્યાંથી લાવું કાનુડો.
રાતે રંજડે મને દહાડે સંતાપે, આ દુઃખ કોને કહાવું કાનુડો.
સમજાવો કોઈ કાન કુંવરને, કેડલો મારો મેલે કાનુડો.
રામદાસની આ અરજ સ્વીકારો, દર્શન આપી તારો કાનુડો.

(શ્યામ મંડળે ગાયેલું) ભજન ૩૦ મું.

બેની આલોતો જઈએરે કશ ધામમાં જો,
એ તો આવ્યું છે વરસડં ગામમાં જો; બેની
બેની પુનમે પ્રભુને પધરાવસે રે,
પુલ કુંકુંમને પુરુષ ચડાવસે રે. બેની
બેની ભજન કરવાને સૌ આવસે રે;
ત્યાં તો રામનામ ધુન ગચાવસે રે. બેની
બેની રામાયણ વંચાય ફઠી રીતથી રે;
માફ મનડું લોભાયું તેની પ્રીતથી રે. બેની
બેની કથા કરીને કીર્તન ગાય છે રે;
તેની સાથેજ રાસ રમાય છે રે. બેની
બેની સુખડું ત્યાં સ્વર્ગથી અતી ઘણું રે;
રામદાસનું મનડું ત્યાં ઠર્યું રે. બેની

ભજન ૩૧ મું. (રાસ)

હું મૈયારણુરે ગોકુળ ગામની

ગોકુળ ગામમાં રહેતી હજારણુરે ગોકુળ ગામની (હું મૈયારણુ)

માથે મટુકી મારે મૈધડાંની ગોળી (૨) તેંતો મારી ગોળી

ફેડી ઠગારારે (ગોકુળ ગામની)

માસીને મારી તેં મામાને માર્યો (૨) હવે થયો મતવાલો

ભરવાડારે (ગોકુળ)

માત નથી તારે તાત નથી કોઈ (૨) નથી કાંઈ બેન કે ભૈયા

ઠગારા રે (ગોકુળ)

આની તીર ગંગા પેલી તીર જુમનાં (૨) વચમાં ઉભો કાન

દાણી ધુતારા રે (ગોકુળ)

આનીપારે ગોકુળ પેલી પારે જુમનાં (૨) નેહડા વચમાં

રહેતી ભરવાડા રે (ગોકુળ)

રામદાસની અરજી સ્વીકારો (૨) એકવાર વરસડ આવો

છોગારા રે (ગોકુળ)

(મોરલીનાં રસણાં) ભજન ૩૨ મું.

અહાં હોવો હું મૈયારણુ થઈસ રંગ મોરલી

મોરલી તે ચાલી રંગ રસણુ રે

કોણ મનાવ્ય જાય રંગ મોરલી.

જાસે ગાવાલણુ એકલી રે.

મોરલી મનાવા કાજ રંગ મોરલી	અહાં
તમારી મનાવી બેની નહી મનઉં રે	
રાધાજી મનાવા જાય રંગ મોરલી.	અહાં
રાધાજી વાહ્યાં રૂસણે રે	
રૌયરો લીધી સાથ રંગ મોરલી	અહાં
અબીલ ગુલાબને પુલડાં રે	
ચોખલીયા લીધા હાથ રંગ મોરલી	અહાં
પ્રેમે કરીને પુજા કરી રે	
હોતેથી જોડયા હાથ રંગ મોરલી	અહાં
સખી માણીના સંગમા રે	
રાણુદાસ ગુણ ગાય રંગ મોરલી	અહાં

ભજન ૩૩ મું. (હેંચ ૩ તાળી)

નેનાં લાગી મને તારી.

નેનાંની વેદના લારી બાપુડા	કાનુડા ૧
કુળની લાજમેં મુકી છળીલા	
માત નાત મેહ્યાં વીસારી	કાનુડા. ૨
સાસુ સંતાપે મને દીયર દઝાવે	
નણુદી મેલણાં મારી	કાનુડા. ૩
મધરાતે મોરલીયો બજાવી	
કાળજડે મારી કટારી	કાનુડા. ૪

દાદે અમારે વૈધ તેડાવ્યા

વૈધપકડી ખાય અમારો

કાનુડા. ૫

વૈધ ખીચારો સોચ કરે છે

દુખ આજે વધીયાં ભારી

કાનુડા. ૬

રામદાસ સખી મણી મલેથી

પુરવની પ્રીતો સંભારી

કાનુડા. ૭

ભજન ૩૪ મું. (હેંચ ૩ તાણી)

તેં મારી ચુદણી તાંણી કાનુડા

વાતો મે તારી જાણી કાનુડા

તેં મારી

અખળા નાર અમે રહીયે એકેલી

સાથે નથી કોઈ સાંણી

કાનુડા ૧.

અહીંયાં રોકીને મને સારે રંજડે

નહી સાંભળું તારી વાણી

કાનુડા. ૨

રાધા રાણી તારી વાદે ચડેલી

તેમાં તે સું સુખ માંણી

કાનુડા ૩

નાનાં હતાં ત્યારે ભેગાં રે રમતાં

હવે થાએ લોક વાંણી

કાનુડા ૪

પરણેલીને પ્રીતે રમાડજો

હું નથી તારી રાંણી

કાનુડા ૫

સખી મણી સાહે રામદાસ વીનવે

અરજ લેજો ઉર આંણી

કાનુડા ૬

ભજન ૩૫ મું. (હેંચ ૩ તાળી)

પટ્ટો ન પાલવ મારો હો કાનજી	
રાધા રંગીલી હું અતી રૂપાળી	
તું છે રે કાનજી કાળો	હો કાનજી ૧
અળખા નારને સાને રોકો છો	
જો જોએ સાથ મારે તારો	હો કાનજી ૩
મને એકલડીને સાને રંજડો	
આવશે કો દીન વારો	હો કાનજી ૪
ખાતો ન કરીયે વેગળા રહીએ	
લોકમાં થાશે અકાળો	હો કાનજી ૫
રામદાસ સખી મણી મલેથી	
સક્ષી થયો જનમારો	હો કાનજી ૬

ભજન ૩૬ મું.

કાનુડા કપટી કાળા, મોરલી વાળા લટકે તારે મોહી	
લટકે તારે મોહી છબીલા ચટકે તારે મોહી.	કાનુડા
રૂપ વીનાની કુખજઓલી, તારે નખરે મોહી	
સું કરે સતભાવે ખીચારો, રાધીકા રોતી રહી	કાનુડા
પય પાવંતી માસીને મારી, મામાવું કાઢયું મુળ	
દેતોને તે રણમાં રોયો, દેવોવું કાઢયું સુગ	કાનુડા
રંક ખીચારી ગોવાલજીને, રાગે કીધી મસગુલ	
મધરાતે મોરલીયો બળવી, કીધી ઘેલાતુર	કાનુડા

કપટી તારા કાજતરાનો, ક્યાં તે રાખ્યો પાર
અંગુઠે ગીરીરાજ ઉઠાવી, ઈંદ્રનો ઉતાર્યો ભાર કાતુડા
હવે તો હદ થઈ આપુડા, ભક્તની લેજે સંભાળ
રામદાસ તારા ચર્ણનો સેવક, વેગે કરો તેને વાળ કાતુડા

ભજન ૩૮ મું. (રામ ચરિત્ર)

ધનુષ ધારી સ્યામ છબી કળ દીખાવોગે,
કળ દીખાવોગે સ્થવર કળ દીખાવોગે. ધનુષ

ઋષીકે કામકાજ સ્યામ બનમે ચલે,
ઉડાને શીશ દૈતનકે કળ ધાવોગે. ધનુષ

પડેલી ગૌતમ નાર શીલારૂપ મેં બને,
ચર્ણસ્પર્શ કે લીએ કળ જાઓગે. ધનુષ

ગીધકો શ્રાધ કીયો સવરીકું મીલે,
નવધા ભક્તિ કેરો રંગ કળ પીલાવોગે. ધનુષ

પંચવટીમાં આપ કે નીવાસકે લીએ,
પાર્ણકુટી પ્રેમ કરી કળ જમાવોગે. ધનુષ

લે ગયા સીતાજીકો રાવણ જોગી બેસમાં,
દશાનંદ માર લંકાં કળ જલાવોગે. ધનુષ

અવધ પુરી હુઈ ભરત ભેટ કે લીયે,
મારૂતીકી સંગ ખખર કળ કહાવોગે. ધનુષ

સખી મણી કે શીખસે હમ હુલે ફીરે,
રામદાસ ચર્ણ સ્પર્શ કળ દીલાવોગે.

ભજન ૩૬ મું. (ચલતી)

વાંકી ગેડી વાલે કાન, વાંકી ગેડી વાલે કાન

બુમનાની તીરે મારો વડુંલો ફેડાયો

ખંસી વાલા ઘનરયામ (૨) બુમના

સોના કેરૂં બેડલું ને રૂપડા કેરી ઝારી

મેતીડે ભરાવી સાચા (૨)

અડુલી મેં મારી (૩)

વાંકી ગેડી

પનઘટ આરે ભીડ કરીને નાટા રંગ મચાવે

ગાવાલો ને સાન કરીને (૨)

સદેશો તે કહાવે (૩)

વાંકી ગેડી

સરખી સરખી સહીયરોના સોના હુતો સાથ

સૌ સહીયરો વડતી મેલી (૨)

ઝાલ્યો મારો હાથ (૩)

વાંકી ગેડી

હું કાનને નવ બોલાવું તે આવે તત્કાળ

આજ કહું જસોદા માને (૨)

મારે તેને માર (૩)

વાંકી ગેડી

સસરો મારો અરક્યાળો સાસુ દેશે ગાળ

દીયરીયો દીવાનો મારો (૨)

નણદી મુકે આળ (૩)

વાંકી ગેડી

સખી મણીના સંગથી રામદાસ ગુણ ગાય

ગાય શીખેને સાંભળે જે (૨)

કૃષ્ણ ચરણે જાય (૩)

વાંકી ગેડી

ભજન ૪૦ મું.

દ્વારીકાંથી મહારાજ આવીઆ રે	
આવી ઉતર્યા ડાકોર ગામ, પ્રભુને ચરણે હું નહું રે.	
ગંગાબાઈએ મહારાજને આજીખ્યા રે,	
જીભ્યાએ કીધાં છે માન.	પ્રભુને
બોડાણાએ દરબાર સોંપીઆરે,	
મંદીર રચ્યું આથમણે દ્વાર.	પ્રભુને
આરસ પહાણ પથરાવીઆ રે,	
ઉપર મેલ્યાં જાળીયાંને ગાખ.	પ્રભુને
પીતાંબર આઢાડ્યું પાકા રંગનું રે,	
છેડે લખ્યા રણછોડ રાય.	પ્રભુને
મુરતી પધરાવી રણછોડરાયની રે,	
પધરાવ્યા જ્ઞાન ભક્તી વૈરાગ્ય.	પ્રભુને
ડાકોરને વૈકુંઠ સ્થાપીયું રે,	
ઘેલાં કીધાં તીરથનાં ગામ.	પ્રભુને
કરજોડી રામદાસ ગાય છે રે.	
રૂઢીઆમાં રહો મહારાજ.	પ્રભુને

ભજન ૪૧ મું.

કૃષ્ણ નંદાજીના લાલ (૨) મોરલી વાગીરે મારી ઘેતું હાલી જાય
 સોના કેરી મોરલી ને રૂપલા કેલા તાર
 એ મોરલીનો શબ્દ સુણી (૨) ભૂલ્યો હું તો ભાન (૩) કૃષ્ણ

મોરલીના ઘેરા શબ્દા મેં સુણી લીધા આજ
 મનહ માઈ તલ્લી રહું છે (૨) કંઈ જોવા કાજ (૨) કંઈ
 નંદાજનો બાળકોને કંઈ જેવું નામ (૨)
 મામાને તે ઠારજ મારી (૨) લીધું ગોકુળ ગામ (૩) કંઈ
 જોઈ તારું મુખડું ને રાજ રાજ થાઉં (૨)
 વહાલા તારા મુખની શોભા (૨) શી અત્યારે ગાઉં (૩) કંઈ
 કાનજ તારી મોરલીને શબ્દા સુણી લાલ (૨)
 રામદાસ તમને પ્રેમ કરીને (૨) શીશ નમાવે આજ (૩) કંઈ

ભજન ૪૨ મું.

ચેતો ચેતો વખત આવ્યો કારમો રે,	
માથે લો રથો છે કળી કાળનો રે.	ચેતો
જુઠો ઝગડો શઉ સંસારનો રે,	
ધંધો આદર્યો તેનો ચમારનો રે.	ચેતો
એક આશરો લો કીરતારનો રે,	
નાહક ગાંસડો ઉપાડ્યો ભારનો.	ચેતો
રામદાસની વીનતી સંભાળો રે,	
મુકી દાને સૌ મનનો આંખળો રે.	ચેતો

ભજન ૪૨ મું.

ધન જેણે હરીગુણ ગાયા સંસારીઆમાં
 ધન જેણે હરીગુણ ગાયા.
 હાથી ઘોડા સુખપાલ ખેસે શું થયું,

શું થયું મેળવી માયા	સંસારીઆમાં.
મોટાઈ લેવામાં મસ્ત બનીને	
કામ ક્રોધ વહારે ધાયા	સંસારીઆમાં.
હરીજન દેખી હાંસી કરે જે	
બાળુજો તે સૌ ભવાયા	સંસારીઆમાં.
ગૌપ્રાદ્વણ સાધુ સંતની કાજે	
અર્પી નહી જેણે કાયા	સંસારીઆમાં.
મનુષ્યા દેહ પામી મનખો ગુમાવ્યો	
નાહક ભવાયા કહેવાયા	સંસારીઆમાં.
તન મન ધન જેનું સંતોના ચરણે,	
સફળ થઈ તેની કાયા	સંસારીઆમાં.
સખી મણીના સતસંગમાં રહીને	
રામદાસે ગુણ ગાયા	સંસારીઆમાં.

ભજન ૪૩ મું.

જે કીરતનમાં પ્રભુરસ નહી તે કીરતનમાં ગાવું શું	
જેના મુખમાં રામભજન નહી	
તેના સંગે બાવું શું	જે કીરતન.
જે રસ્તે હોય કાંટા ને કંકર	
તે રસ્તે થઈ બાવું શું.	જે કીરતન.
આવ નહી આદર નહી જ્યાં કંઈ	

દોડ દોડ ત્યાં ધાવું શું	જે કીરતન.
જે નદીઓમાં નીર મળે નહી	
તે શરીતામાં નહાવું શું	જે કીરતન.
સતસંગ કેરી સંગત મુકી	
ઠેર ઠેર ભટકાવું શું	જે કીરતન.
જે નગરીમાં દયા ધર્મ નહી	
તે નગરીમાં જાવું શું	જે કીરતન.
રામદાસ દહે પ્રભુને ભજી દ્યો	
આખર બીજું કમાવું શું	જે કીરતન.

ભજન ૪૪ સુ.

જાયછે જાયછે જાયછે રે આ વખત ભજનનો વહી જાયછે.
થાયછે થાયછે થાયછેરે તેને પછી પસ્તાવો થાયછે.

ખેડુત જો ચોમાસુ ન ખેડે

આખુ વરસ પસ્તાય છે રે આ વખત.

ગાડુ ઉંઝ્યા વીણ ગામતરૂ કરવું

ક્યારે તે પાર જવાય છે રે આ વખત.

જીવાનીના જોરમાં કશું ન સુઝ્યું

ઘડપણમાં માળા રહાય છે રે આ વખત.

કથા કીરતન કદી આંખે ન ભાળે

આત્મી હું પદમાં તણાય છેરે આ વખત.

ધન જોળનને તરીઆ પોતાની

ફાગટ દેખી ફસાયછેરે

આ વખત.

સમજ્યા ત્યારથી ચેતીદ્યો પ્રાણી

ઉગરવાનો ઉપાયછેરે

આ વખત.

ઘાંચીનો ખગદ જેમ ઘાંણીમાં ફરતો

કેટલા ઝાઉ તે જાયછે રે

આ વખત.

રામદાસ કહે હરિ ભજ્યા વીણુ

ચેરસીના પુરમાં તણાયછેરે

આ વખત.

ભજન ૪૫ મું.

મુરખડો માયા દેખી મકલાયો

દીન દીન થયો તે સવાયો

મુરખડો.

સીસુવયમાં યયપાન કરતો જ્યારે

ઉછળતો માતાની ગાદમાં ત્યારે

લાડે કોડે લાતો તું નીત્ય મારે

મુરખડો.

કમે કમે આયુસે મોટો તું થાયે

પીતા તારા મનની માંહે મદકાચે

સગપણ સારૂ સંદેસા તે કાવે

મુરખડો.

દેખી નારી મોહ તને ઘણો લાગ્યો

ગુણ નીત્ય ગણવાને તેના લાગ્યો

જીંદગી સુધી લીજ તેની સાથે માગ્યો

મુરખડો.

જોતાં જોતાં ચાલી જશેરે જીવાની

ગઈ તારા જોખનની આવદાની

માળા નથી ઘડપણમાં ફરવાની

મુરખડો.

ધંદ્રી સઉ થરથર ધુજવા લાગે

દેખી તને બાળો સહુ દુર ભાગે

તારે તને ભણકારા મોતના વાગે

મુરખડો.

ગયું તારું જોખન પાછું ન આવે

હજી તને નામ પ્રભુનું ન લાવે

રામદાસ અરજી ઉરમાં જો લાવે

મુરખડો.

ભજન ૪૬ મું.

જગ જાણો જુઠી માયા રામ અંધ બનેલા પ્રાણી

ફટ જાસે પુટી કાયા રામ ” ”

પૂર્વ કૃત્ય સારાં મનુષ્ય દેહ મળીઓ

કરી સ્વાર્થીક કાર્યો નકારાં રામ અંધ બનેલા.

કામેથી તુ ઘેરાયો તૃણાથી ન ધરાયો

મદ કોધ લોભ ભરાયો રામ અંધ બનેલા.

દુર્લભ તારી કાયા ભક્તિની લેને છાયા

ભજી લેને રણછોડરાયા રામ અંધ બનેલા.

તે ભવજળ સાચી જાણી આખર ધુળધાણી

રામદાસ ભજે સીતા સ્વામીરામ અંધ બનેલા.

(શ્યામ મંડળમાં ગાયેલું) ભજન ૪૭ મું.

શામળા આવોને રંગથી રમાડું,
હારે તમ ચરણોમાં શીશને નમાડું;
સંસારી વાસનામાં મનડુ લમે છે,
હારે નહી આવો તો થાય છે કળાડું. શામળા.
હુરીજન લોક ઓદ્યાં દાઝી મરે છે,
હારે એના મુખપર મુકશું કલાડું. શામળા.
તન મન ધનથી હું તમને ચાહું છું,
હારે મન તમથી કદી ના લમાડું. શામળા.
સખી મણીના શરણે રહીને,
હારે શ્યામ મંડળમાં ડકો વગાડું. શામળા.

ભજન ૪૮ મું.

વાલા લાગો છો વરસડ બાળને
હારે તેવાં વાલા લાગો છો નરનારને વાલા ૧
પીળાં પીતાંમ્બર પહેરીઆંરે લોલ
હારે ઝળકે જરકશી જામો અંગળે વાલા ૨
હીરાકંઠી હેમની ધરીરે લોલ
હારે કડાં સાંકળાં પોંચી હાથળે વાલા. ૩
કેડે કદોરો શોભતો લોલ
હારે ધરી લાલ લકુટીઆં હાથળે વાલા. ૪.

લાલ તીલક કેશર તણાંરે લોલ	
હાંરે અઝો ઉડે છે અખીલ ગુલાલને	વાલા. ૫
મોર મુગટ શીર શોભતોરે લોલ	
કુંડલ હરીને અણકે કાનને	વાલા. ૬
તુગશી હાર અંગ ઓપતોરે લોલ	
હાંરે બુધ અંખેલી કેવડો ગુલાબને	વાલા. ૭
મુખે મોરલીઆં શોભતીરે લોલ	
હાંરે પાએ નેપુરનો અણકારને	વાલા. ૮
સુંદર છળી મારા શ્યામનીરે લોલ	
હાંરે મન દેખી દેખી હરખાયને	વાલા. ૯
મને ચરણ કમળ નીત રાખનેરે	
એવું માગે છે રામદાસને	વાલા. ૧૦

ભજન ૪૩ મું. (રાસ)

અંસરી બાળ બુમનાળને કાંઠે	
હાંરે ઉભો બળવે કરહણ કારો હો	અંસરી.
શબ્દ રસાળો તેનો થાએ બણકારો	
મારે છે મોહનાં બાણો હો	અંસરી.
પીઉ પીઉ તે કરે પલકારો	
ટીહુ ટીહુ કરે ટઉકા હો	અંસરી.
કામકાજમેં ધરનાં વીસાર્યા	
ચીતે વસ્યો લટકાળો હો	અંસરી.

ઘેરીઘેરી મોઢલીયે મન ઘેરાયાં

ઘડી ઘડી કરે પટકારો હો

ખંસરી.

રામદાસ સખી મણી મલેથી

સફળ થયો જનમારો હો

ખંસરી

ભજન ૫૦ મું.

(મુજરો)

કોઇને દેખાડે ભાઇયો મેરા કનાઈ (૨)

મેરા કનાઈ જબવે સણાઈ

કોઇને

મેરે કનાઈકી યેહૈ નીસાની

કાંધોયે કમલી ઓર ગઢવાં ચરાઈ

કોઇને

મેરે કનાઈકી યેહૈ નીસાની

ટચલી અંગલીયે ગીરી રાજ ઉઠાઈ

કોઇને

મેરે કનાઈકી યેહૈ નીસાની

કાંલદ્રીમેં કુદ કાલીનાગ નથાઈ

કોઇને

મેરે કનાઈકી યેહૈ નીસાની

શ્યાય ખદન ખનલાલા સોહાઈ

કોઇને

રામદાસ સખી મણી મલેથી

દુઢત દુઢત મીલે કનાઈ

કોઇને

ભજન પર મું.

આવો નંદલાલારે ઇગાળા, મારા રૂઢીયા કમળ રહેનાર

મારા વહાલા—આવો નંદલાલારે ઇગાળા.

ભક્ત પ્રહલાદને અથેરે શામળા,

સ્થંભમાં વાસ પુરનારો મારા વહાલા

(આવો)

સતીઆ થઇને રામ વૃંદાને છળીઆ,

જાળંધરના પ્રાણ હરનાર મારા વહાલા

(આવો)

રાજા રાવણની રામ લંકા હો લઇને,

વિલીધણને રાજ આપનાર મારા વહાલા

(આવો)

બળીઆ હતા તે રામ નબળા થઇને,

છાન્ન ગોમુળમાં રહેનાર મારા વહાલા

(આવો)

મારથી હતા તે રામ સારથી થઇને,

અરજીનનો રથ હાંકનાર મારા વહાલા

(આવો)

મહેતાને મંડળીક મારવાને આવ્યો,

કેદારો લાવ્યા મધરાત મારા વહાલા

(આવો)

બલી રાજને પાતાળે ચાંપ્યો,

તમે થયા છડીદાર મારા વહાલા

(આવો)

ઝેર હતાં તેનાં અમૃત કીધાં,

આપ્યાં મીરાંને હાથ મારા વાલા

(આવો)

શીશ નમાવી રામ વીનંતી કરૂં છું,

ગરીબોની દાસ સુણનાર મારા વાલા

(આવો)

ઢાસનો ઢામ કહે ગુરુ પ્રતાપે,
ભકતોને વશ થનાર મારા વાલા

(આવોને)

ભજન પર મું. (ધુન)

કામણુ કર્યાં નંદ છધએ, બાઈ મુને કામણુ ટેક.
સમજવી મને સાંનમાં તેડી, તે વાત કોને કહીએ. બાઈ.
કાને કુંડલીઆ હાથે મોરલીઆં, કૌસ્તુભહીરલો હૈયે બાઈ.
મધુવનમાં માવો મોરલી બજાવે, ચાલોને સૈયર જઈએ બાઈ.
નંદકુંવરને હું ન પીછ છું; નેડો કરાવ્યો મારા મહીએ બાઈ.
કૃષ્ણમંડળનાં કારજ સાચાં, બળીમદ્દના ભધએ બાઈ.
રામદાસ સખી મણીના ચણે, વરસાડ સુખડાં લઈએ બાઈ.

ભજન ૫૩ મું.

પ્રીતેથી મને ખ્યારા લાગો છો નંદલાલા
ખ્યારા લાગો છો મને વાલા લાગો છો
તમે દીસો છો અતી રૂપાળા
રૂપ તમારું જોઈ મનડું ઠરે છે
કરું છું કાલાવાલા હારે લાલા
જુમનાની તીરે, સાદ બન્સીના ધીરે
રાસ ખેલો છો તમે છોગાળા
રાસમંડળ જોઈ ચીતડું ઠર્યું છે મારું
ઓઢો છો કામળ કાંળા હારે લાલા

પ્રીતેથી

પ્રીતેથી

મહીના માટે ઉભા જીમનાની ઘાટે

સંગ લીધા છે તમે ગોવાળા

રામદાસ સખી મણી મત્રેથી

મેંતો કંઠે ધાલી છે તાળી માળા પ્રીતેથી.

વીરમગામ કશ્મમંડળે ગાયેલું રાસનું ધોળ પદ મું.

વંદન કરીએ પ્રભુ ચરણે શીર ધરીએ વંદન.

જય વ્રજપતિ કુંજવિહારી; વ્રજ જીવન ગીરીવર ધારી જય.

ધોળ—ઉદય થયો ઉડુ પતિ આજ અહી અહી અહી

(જીવો ઉડુપતિ)

સરદની સામધ્ય કાલીંદ્રી તીરેરે.

વેણુનો નાદ કીધો જઈ જઈ જઈ રે (ઉદય)

સાખી—મોરલી સુન ત્રિલોકમાં સુર નર મુનિ મહેશ

બ્રહ્મા સનક ને સારદા મોહે નારદ શેષ

રાગ ધોળ—વ્રજ વનીતા ધુની; સુન બંસીનીરે

પ્રેમ મુદીત મન થઈ થઈ થઈ રે (ઉદય)

રાગ રાશ પીરહા વેશે દેહ દશા સખી ભુલીરે.

ધર્યા નીપુર હસ્તે ચારે ચરણે ચુડીરે

અવળા ચોળીને ચીર અંગે ધરીયાંરે

જેને નંદન નંદન સુ સ્નેહ પ્રેમે ભરીયાંરે

રાગ ધોળ—લોકને વેદ મરજાદ તજીનેરે

બાળક મેલી વન ગઈ ગઈ ગઈરે

ઉદય

રાગ સાખી—મનહર મોરલી હસ્તધર, રાજેશ્રી વૃજચંદ

શ્યામ સુંદાર હરી નીરંખી થઈ, ગોપી મન આનંદ

રાગ ધોળ—યસુના સુભાગ્ય તૂટે રાશ રચીનેરે

નૃત કરત શ્રમ લઈ લઈ લઈરે

ઉદય

રાગ રાશ—રાશ રશીક પ્રીય પાસ ખેલે વૃજનારીરે

પદ નેપુર કીકની શબ્દ સોભા સારીરે

મોર મુગટ બંદ માલ લટકે ડાલેરે

સૌ સંગીત સુરનીમાંય તા તેઈ ખેલેરે

રાગ સાખી—પવન સુરજને સસી થકયો ઉડુ મંડળ શેર

નીરખ રાશ રસ હાસ્યને, ચક્તન ન પામ્યા લેશ

રાગ ધોળ—દાસનો દાસ સઠ માહા પતીતનેરે

કરૂણા કરો સરણે લઈ લઈ લઈરે

ઉદય

ધોળ પપ મું.

આજ જનમ દીવસ છે સાહેલીરે

સણધાર સજી સર્વે પેલીરે

શ્રી જયદેવ પ્રભુ કેશર નાચારે

ધોતી ઉપરણા ધર્યા શ્રી અંગેરે

આજ

પર કરે વિચાર ક્યાં વિના, અવસર વિરૂઢ ઉચાર;

મારે વાલે આભુક્ષણ ધરીયાંરે

દેખી વૈશ્નવનાં મન ઠરીયાંરે

આજ

મારે કુંડની પુખ્ત્યો કીધીરે

વીપ્ર જનને તે દક્ષણ કીધીરે

રોળી પીળીને આરતી કીધીરે

આજ

નોછાવર ધારીને કીધીરે

હરીદાસ સોભા સુખકારીરે

હરખી નીરખીને જાડ ખત્રીહારી

આજ

ઘોળ પદ મું.

આવો આવો શ્રી નંદજીના લાલ માંખણ ખાવાને

પુરષોત્તમ પ્રાણ આધાર નહિ દઉં જવાને

કનક કટોરા માંખણ ભરીયા મીશ્રી મેટી અપારરે

ઉભી રહીને વાટડી જોઉં ક્યારે આવે નંદલાલ

માંખણ ખાવાને-આવો.

તારે મંદીરીએ હું નહિ આવું તું છે ઠગારી નારરે

તુંતો મુજને એમ કહીને કુડી ચડાવે આળ

માંખણ ખાવાને-આવો

દીનેનાથ દયાળ દમોદર હમશું બોલ મોરારીરે

વૈષ્ણ પ્રમુખને આવે ભજ્યે ભવોભવના ભરથાર

માંખણ ખાવાને-આવો

વહીવંચા ખારોટ રેવાજ ભગવાનજીએ બનાવેલાં કીર્તનો.

કીરતન ૫૭ મું.

(વારી જાઉંને લાલા તારા નામનેરે.) એ રાગ.

વારી જાઉં રે ભકત મણીરામને રે, હોતે ઓળખાવો હરીહર ધામને રે;	વારી. ૧
ઓત્ર મુખે મંદીર મહારાજ છેરે, સારા કંચન ઝરીના સાજ છેરે;	વારી. ૨
એક વચ્ચે લીંબડો લેહેરો ખાય છેરે, ઠીક હરીની ચર્ચા થાય છેરે;	વારી. ૩
લેંખ ફરતો ઓટલો સરસ ઘણો રે, ખીરાજે ગાદીપર તકતો હરી તણો રે;	વારી. ૪
પ્રેમ પુજા બને છે તાં પ્રીતથી રે, ચંદન પુષ્પ ચડાવે ખરા ચીતથી રે.	વારી. ૫
સવાર સાંજ બે વખત કથા થાય છેરે, હરી રસ પીવા કોડો જન જાય છેરે;	વારી. ૬
જ્ઞાન ખુખીથી સુધાર્યા જન ઘણા રે, ધન પુત્ર પટેલ નાથા તણા રે;	વારી. ૭
આવક આવે તે હરીહર અર્થમારે, અખંડ દીવો બળે છે ગ્રંથમાં રે;	વારી. ૮

ભજવ પૈસો તે પુનમાં જાય છે રે;
 સંત જન જમી આનંદ ધાય છે રે; વારી. ૯
 પૈસો પુન્યનો તે નહી પોતાના કામનોરે;
 અર્ધ મોટો હોતે રામ નામનોરે; વારી. ૧૦
 આવા પુરૂષને પુજે ભાઈ પ્રીતથી રે,
 તરવું હોય તો રહેજો સદા રીતથી રે; વારી. ૧૧
 દાસ રેવો કહે રૂઢીએ રીત સખજોરે,
 અમ્રત સવાદ ભાઈ સર્વ આખજોરે; વારી. ૧૨

કીરતન ૫૮ મું.

(તારા ખોટા છે ખારવા વાણુનારે.) એ રાગ.

નીંદા કરશે તે નરકમાં જાય છેરે,
 એને કુટિને જમડા ખાય છેરે; નીંદા. ૧
 વાસ મુનિ ઢિમરડીના તન છેરે,
 સત માનો અવતાર ભગવંત છેરે, નીંદા. ૨
 અઠાર પુરાણ ખટ શહસ્ર કર્યારે,
 મારગે ચાલેથી જન અનેક તર્કારે. નીંદા. ૩
 વિશ્વામીત્ર તો સુત ક્ષત્રી તણારે,
 મહા સામ્રથ થયા ના રહી મણારે. નીંદા. ૪
 વાલમીક મુનિ હતા ભીલ અંગથીરે,
 સુધરી ગયા રૂપીના સતસંગથી રે. નીંદા. ૫
 દાસ રેવો કહે મોટા વેદવાન છેરે,
 જેનું શત દીન હરીમર ધ્યાન છેરે. નીંદા. ૬

કીરતન ૫૯ મું.

(ભરસાના નાથ તમેછો ભેર;) એ રાગ.

હરીહર હરદે લાવી કહો! હેતે,

હારે વાલા શોભા હરીહર સારી,

અંખા લક્ષ્મી છે જોડે સુખકારી,

એક દંત માહાફત છે ગુણ ભારી.

હરી. ૧

શીરપે મુગટ શોભે ઘણા સારા,

તેજ ધણું ચળકે શોભીત તારા;

પ્રેમે ઝરી વાધા લાગે ખ્યારા.

હરી. ૨

ઓત્રાદે મુખે તો મંદીર ખીરાજે;

ગ્રેહ ગ્રેહ કીને છડીઠાર ગાજે;

છટા આરતી વખત ખુબ છાજે;

હરી. ૩

ખન્યો લુણસાવાડામે એવો ધામ,

મંગળ શેઠના દવાખાના સામે;

સવાર સાંજ બેઉ વખત રંગ જામે.

હરી. ૪

કથા માણીરામ લક્ષ્મી કરે છે,

પાપી જનના એતો પાપ હરે છે;

કોડો માણસ લક્ષ્મી કેડે દરે છે.

હરી. ૫

ધન ધન નાથા પટેલના તંન,

ઉજમ ખાની કુખે જનમ્યાછો રતન;

ભાવ કરીને ભજો છો ભગવાન.

હરી. ૬

વેધુ વૈષ્ય જાતીમાં છો વીવેકી,

ખરા કુળ તારણ કડવા ટેકી;

વચ્ચા હનમાન પોળમાં નેકી,

હરી. ૭

જન્મ તીથી મણીરામની જાણ,

સંવત ઓગણી ખત્રીસ પરમાણ;

વૈશાક સુકલ તીથી તીજ ટાણ;

હરી. ૮

કવી કોવીદ સમ એમની વાણી,

ઘણી બિંધવાનોએજ વખાણી;

બુગતાઈ ભજન ભાવથી જાણી.

હરી. ૯

કહે દાસ રેવો સતસંગ કરજો,

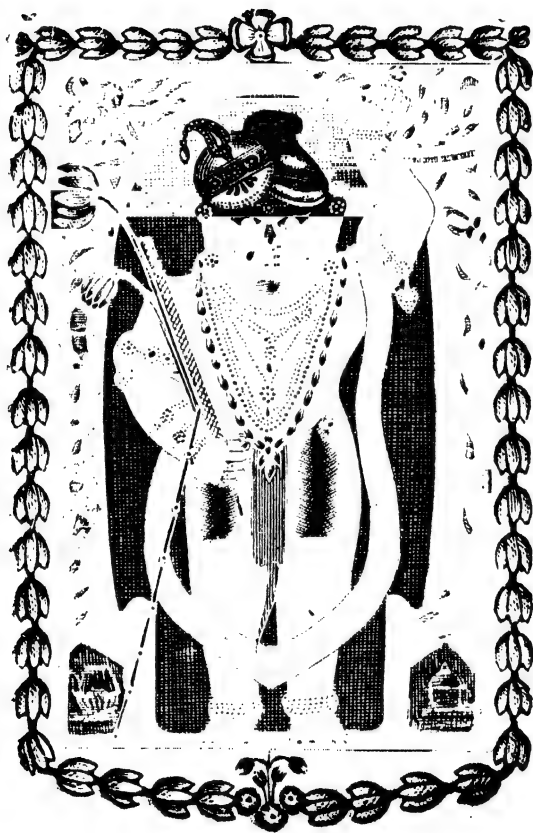
ધારી હરીહરને રૂઢીએ ધરજો;

ભગતી કરી ભવસાગર તરજો,

હરી. ૧૦



શ્રી રાણછોડરાય.



શ્રી કૃષ્ણ કીર્તનમાળા.

વરસડ કૃષ્ણમંડમાં ઉજવેલો.

(વસંત મહોત્સવ,)

ભાગ ૩ જે.

કીર્તન ૬૦ મું.

સમજીને મન વસંત પ્રગટયો, અણુ સમજીને મન હોરી,
ગુરના બાળક ગુલતાન થયાંરે, નુગરાં નાંખે રસ ઢોળી
વહાલા મારા. ૥૧૥

જ્ઞાન ધ્યાનકો ગુલાલ ઉડાવ્યો, કસુંબી કેસર ઘોળી;
પ્રેમ તણી પીચકારી ભરીભરી, સહુ સખીયન ખેલે હોરી
વહાલા મારા. ૥૨૥

લે પકવાન મીઠાઈને મેવા, પ્રેમ તણી છે પોળી,
ભુતનાથ ચરણે લાણેરે અખંધયો, વાઢીએ ધ્રત ઝખોળી
વહાલા મારા. ૥૩૥

૫૮ વસંત આયો હે સખી ઘેર ઘેર આવ્યો કંથ,

કીર્તન ૧૧ મું.

વરસડમાં આજે વસંત રોળી

વસંત રોળી (૨)

કેમુડી ગાગર ભરભર લાવે

છાંટે છાંટણું રંગ રોળી.

વરસડમાં

વસંત ખેલનકી આઘ ખુશાલી

સંગે સખાકી મલી જોરી.

વરસડમાં

રામ મંડલે લેખ પીચકારી

ચ્યામ મંડલે અખીલ જોરી.

વરસડમાં

અરસ પરસ સખ સખા ઉડાવે

અખીલ ગુલાલકી ધુન ભાળી.

વરસડમાં

રામદાસ પ્રભુ છબી નીરખકે

નાચે દુહે લેખ પ્રેમ તાળી.

વરસડમાં

કીર્તન ૬૨ મું.

રંગીલી હોરી રે રમવાને

પહેર્યા ચરણાંને ચોરી રે.

રમવાને

સજીઆ શણગાર રે

૧૧

નવ રંગીલી નાર રે

૧૨

એઢણીઆં એઢો રે

૧૩

થાય દોડા દોડ રે

૧૪

કેમુડી ગોળી રે

૧૫

ભાર્યા ગગરારે ગોળી રે	”
સાથે સૈયર સખાણી રે	”
માંહે રાધીકા રાંણી રે	”
ગુણવંતી ગાય ગીત રે	”
જેની પ્રભુ સાથે પ્રીત રે	”
ઉર વ્યાધ્યો છે રંગ રે	”
શામળીઆની સંગ રે	”
ચાલી વંદાવન રે	”
મળ્યા જુવતીના જન રે	”
દડા કુલના હાથ રે	”
સખી મહી રૂગનાથ રે	”

કીર્તન ૬૩ મું.

રામલલા ખાંધે બસંતીકા ચીરા.	
બસંતીકા ચીરા (૨)	રામ લલા
સરજયુ કે તીરે અયોધ્યાં નગરી	
ત્યાં બીરાજે ચાર લૈયા.	રામ લલા
કોઠા ઉપર કોટડી બીરાજે	
જહીએલ સીહાસન હીરા.	રામ લલા
હરત લક્ષ્મણ અરૂ શત્રુન	
અજરંગી છત્ર ધરૈયા.	રામ લલા

નારદ સારદ અરૂ શનકાદીક

ગંગધર ડમરૂ બજૈયા.

રામ લલા

માતા જશોદા કરત આરતી

તુલસીકે સ્વામી રઘુવીરા

રામ લલા

કીર્તન ૬૪ મું.

દસરથ કે લાલ ખેલે હોળી

રામ ખેલે હોળીરે ખેલાવે હોળી

દસરથ

કોનુકે હાથ કનક પીચકારી

કોનુ કે હાથ ગુલાલ જોરી

દશરથ

કોનુકે હાથ મધુર ડરૂ બાજે

કોનુકે હાથ મંજુર જોળી

દશરથ

ભરત કે હાથ મધુર ડરૂ બાજે

શત્રુઘ્ન હાથ મંજુર જોળી

દશરથ

માતા કૌશલ્યા કરત આરતી

કેસુઝં છાંટયાં છે ઘોળી ઘોળી.

દશરથ

બાઘમીરાં કહિ પ્રભુ ગીરધરના ગુણ

ચરણ કમળમાં ચીત ચોરી.

દશરથ

કીર્તન ૬૫ મું.

બરસાના ખેલે હોળીરે ચાલો બરસાના

રામજીકે હાથમેં ઢોલ ઢહુમીઆ,

લાલાજીકે હાથમેં ગુલાલ જોળીરે રામા (૨) ચાલો.

હાથમેં થાળ ગુલાલ ફેંટમેં,	
અખીલ ગુલાલકી ભર ઝોળીરે રામા (૨)	ચાલો.
ચુવા ચુવા ચંદન ચોર અરગવા,	
કેસર ગાગર સીર ગોરીરે રામા (૨)	ચાલો.
તાલ પખાજ ઝાંઝ ડફ ખાજે,	
ચોર ખાજે ભુગર લેરીરે (૨)	ચાલો.
પાંચ ખરસકો કુંવર કનૈયો,	
સાત ખરસ રાધા ગોરીરે (૨)	ચાલો.
છત ગોકુળ ઉતમ મથુરાં નગરી,	
ખીચમેં ખડે જુમનાં ગોરીરે (૩)	ચાલો.
વંદરાવનકી કુંજ ગલનમેં,	
રાધા મોહનકી જોરી ખનીરે રામા (૧)	ચાલો.
સુરદાસ પ્રમુ તીડારે મીલનકુ,	
અવીચળ રહીયો આ જોરીરે રામા (૨)	ચાલો.

કીર્તન ૬૬ મું.

વંદરાવન શામ જેલો હોરી	
જેલો હોરીરે જેલાવે હોરી	(વંદરાવન)
તાલ મદંગ મધુર ડફ વાજે	
ઉડત રંગ ઝાકમ ઝોરી	(વંદરાવન)
કીતસે આંચો કુંવર કનૈયો	
કીતસે આધ રાધાગોરી	(વંદરાવન)

વંદ્રાવનસેં કુંવર કનૈયો	
વરખાનેસે રાધા ગોરી	(વંદ્રાવન)
કીનકે હાથ કનક પીચકારી	
કૈનકે હાથ અખીલ ઝોરી	(વંદ્રાવન)
કશ્નકે હાથ કનક પીચકારી	
રાધાકે હાથ અખીલ ઝોરી	(વંદ્રાવન)
અખીલ ગુલાલકી ધુન મચી હે	
ફેકત હે ભરભર ઝોરી	(વંદ્રાવન)
સુરશામ છબી દેખ મગન ભયે	
રાધેશામ અવીચળ ઝોરી	(વંદ્રાવન)

કીર્તન ૬૭ મું.

રમે કાગ વસંતરે ધુમ મચી, કૃષ્ણ આનંદરે, ધુમ મચી;
 શણગાર્યા સાથીરે, ધુન જાણે નાનાં હાથીરે, ધુન
 જુમનાને તીરે રે, ધુન ઉન્મત આહીરે રે; ધુન
 તે કરતા તાનરે, ધુન ભુલ્યા સર્વે ભાનરે, ધુન
 અંગે કરતા આળરે, ધુન ગાલી ખોલે ગોવાલરે, ધુન
 વાંસળીઓ વાજેરે, ધુન માંડી નટવા નાંચેરે, ધુન
 વાગે મરઢંગ તાલરે, ધુન ઉડે અખીલ ગુલાલ; ધુન
 પીચકારીઓ પડેરે, હુન ગોપી ગેડુવે લડેરે; ધુન
 રાધા ગીરધારીરે, ધુન જેજે નારીઓરે; ધુન
 એક અખળા આવીરે, ધુન ભેખ ભાઈનો લાવીરે; ધુન

શીયા સુંદર શામરે; ધુન્ન સૌ આવી તે ઠામરે; ધુન્ન
રંગ લીધા રોળીરે, ધુન્ન બોલે હોહો હોરીરે, ધુન્ન
બાંધો ઢીંગપર ઢોલરે, ધુન્ન કરે કળા કલોલરે, ધુન્ન
લેવું હોય તે લેજેરે, ધુન્ન મને જાવા દેજેરે, ધુન્ન
વાલે ફગવા દીધારે, ધુન્ન લાડણીએ લીધારે; ધુન્ન
વળી રંગની રેલરે, ધુન્ન જોવા જેવો ખેલરે; ધુન્ન
મોટા દેવતાઓ મોહારે, ધુન્ન જુગજુવન જોયારે; ધુન્ન
ધન વ્રજનો સાથરે, ધુન્ન રંગલેનો રૂઢનાથરે; ધુન્ન

કીર્તન ૬૮ મું.

રાગ ચાલતો.

ખેલન દે રંગ હોરી હો રસીયા, ખેલન દે રંગ હોરી;

લાલ ગુલાલ પડો અખીઅનમેં,

અબ્જુન ભઈ પીઆ લોળી હો રસીયા,

ખે. ૧

ચુવા ચુવા અંદન ઓર અરગજ,

મદમદ કેશર ઘોળી કો રસીયા,

ખે. ૨

તાલ પખાજ ઝાંઝ ડફ વાગે,

મોરલીકી ધુન થોડી થોડી હો રસીયા,

ખે. ૩

વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમાં,

રાધા મોહનકી જોડી હો રસીયા,

ખે. ૪

દુઢી કહે પ્રભુ ફગવા દીનો,

મેવા ભરભર ઝોરી હો રસીયા;

ખે. ૫

કીર્તન ૬૯ મું.

દેખો રઘુવર રંગ ઉડાવે, એતો સીયા જનકી ભરભર લાવે. દે ૧
સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શતરૂઘન, હનુમાન ચમર ઢાળાવે. દે ૨
ચુવા ચુવા ચંદન ચોર અરગળ, કેસર માટ ઢાળાવે. દે. ૩
તુળસીદાસ પ્રભુકી છબી નીરખે, હરખનીરખ ગુણ ગાવે. દે ૪

કીર્તન ૭૦ મું

રાગ ઉપરનો

દેખો દશરથ રાજદુલારે, હોરી ખેલે સરયુ કીનારે; દે ૧
સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શતરૂઘન, સંગ સખા લીયે ખ્યારે દે
ઉડત ગુલાલ લયે બાદર, રંગકે ભરન પુવારે દે ૨
તુળસીદાસ પ્રભુકી છબી નીરખે, જીવણ પ્રાણ હમારે, દે ૪

કીર્તન ૭૧ મું.

શામળે લખી જોગ પડાયો હેરી હારે સખી ઉનકે મન લાયો શા. ૧
અંગે લભુતી ગલે મગજાલા, સૌ અનકે મન લાયો;
કુળજ કહાન લગી હે જળસુ, સોહી મંત્ર પડાયો;
પ્રેમકો નમ છોડાયો, શામળે ૨
ઉનકુ દોષ કછુ નહિ દીજે, સંગત ગાન ઉપનાયો;
માલણ જાતે કંસકી ચેત્રી, વાકો કંથ કહાયો,
ઉનકો કાંઈ લાજ ન આયો. શામળે ૩
વદનકી શુદ્ધ ભુલ ગઈ મેં, કાજલ નેન ભરાયો,
હાંહા ઉરત પરત હરી પાયન, બહુ વીધ ગુલાલ ઉડાયો;

પકડ નીજ નાચ નચાવ્યો, શામળે ૪
મેં દરદી મેરો દરદ ના જાણ્યો, કામકો જોર વધાવ્યો;
સુરદાસ અખગાકી વીનતી, કરત હે મનકો લાવ્યો;
દાએપર લુણ લગાવ્યો; શામળે ૫

કીર્તન ૭૨ મું.

કે તે ગયે હોરીકે ખેલૈયા,
હારે ચો કાયા (૨) પુરકે જસૈયા. કેતે
જોઈ કહે તોહી સંગ ચલુગી, ફીર પાછળ પસતૈયા.
જોઈ તનમે ચંદનહી ચઢત હે,
સોતન ઘુડ મીલૈયા હેરી હેરી લાલા (૨) ચો કાયા. કેતે
આગે આગે વાંકી માતા રૂવતહે, પીછે રૂવે વાંકા ભૈયા;
પદ્મા પકડ તેરી તીરીયા રોવતહે,
છાંડી ચલે સુખ ઈયા હેરી હેરી લાલા (૨) ચો કાયા. કેતે
હાથી ઉંટ ઘોડા અરગાડી, બહોત દ્રવ્ય સુખ ઈયા,
લોક કુટુંબ સળ રોવન લાગે,
હસો એકીલો જૈયા હેરી હેરી લાલા (૨) ચો કાયા. કેતે
કેતેક જગમેં હોરીકે ખેલૈયા, કીનકુન ચેત કહેયા,
કહે તુલસી રધુનાથ કપા ખીન;
હય જગ સળ દુઃખ દૈયા હેરી હેરી લાલા (૨) ચો કાયા કેતે

કીર્તન ૭૩ મું.

હોળી ખેલંત સંત સુજના, આતમ રામસેં. હોળી
ક્ષણ ક્ષણ હોળી પલ પલ હોળી, હોળી આઠજમા .

૬૬ એ ત્રસંતકી બહાર હે, ચાહે એ રંગ ખેલ,

અતિરે પ્રયંડ તેજ માયા કે.

તકી તકી મારે બાણા.

આતમ. હોળી

કામી ખેલે કામની કે સંગે, લોભી ખેલે દામા.

પ્રતિવૃત્તા ખેલે અપને પીયાસે.

વેસ્યા ખેલે હરામા.

આતમ. હોળી

જોગી ખેલે જોગ જુગતસે, પંડીત ખેલે પુરાણા.

કહે તુલસી રઘુનાથ કપા બીન.

દુનીયા ખેલે મસાણ.

આતમ. હોળી

(રાગ ઉપરનો) કીર્તન ૭૪ મું.

હરી હોરી રમે વનમાંડ, જોવાને જઘએ રે,

મને કામ ન સુજે કાંઈ, અહિંઆ કેમ રહીએ રે, જોવાને

મુસ્તકે મુકટ સોહામણોરે, કુંડલ ઝલકે કાન;

પીળા પીતાંબર પહેરણેરે, વાલો સુંદર શોભે વાણ; જોવાને

વાજાંત્ર વાગે ગણારે, મોરલી તાલ મરદંગ,

અખીલ ગુલાબ ઉઠે અતી ઘણારે, માંહી લીલાને પીળા રંગ, જો.

શામા સંગે સુંદરીરે, ગોવિંદ સંગે ગોવાળ,

અરસપરસ આવી લહેરે, જેમ પ્રધાનને ભુપાળ; જોવાને

રાધાજીએ જઘનેરે, ઝાઢ્યા સુંદર સ્યામ,

ફગવા મંગાવી દીધારે, સરીઆં સૌનાં કાજ; જોવાને

વંદાવનની કુજમાંરે, ખેલે ગોપી ગાવાળ,

સુરી નરવેરે કુલહારે, ત્યાં જીવે જન રૂગનાથ. જોવાને

છોટમકૃત પદ ૭૪ મું.

અરે શું સમજ્યો લગન થઈ, અવિદ્યા જે અજાણી નવ ગમ્.
 જ્ઞાન વૈરાગ ગમે નહિ ગાતાં, રાગ રંગના રસીયા.
 કામ ક્રોધ મદ લોભ ગર્વ છળ, અંતરથી નવ ખશીઆરે. શું.
 તન મન ધન દારા ધર તારૂ, પ્રમ સમરપન કીધું.
 પાપ કરમતો પામર જીવડે, પોતે માથે લીધું રે. શું.
 હીંગ તજે પશુ હરામ ન તજે, નીરખે કોઈ પરનારી.
 લશણ તજે ને લાંચ ખાય છે, ન તજે ચોરીયારી રે. શું.
 છાપ તીલક તાણેને અંગે, મંડળીઓમાં મહાલે.
 ગુપ્ત ઘાટ અંતરમાં રાખી, ઘણાકનાં ઘર ઘાલે રે. શું.
 જળને લોભે જીઠ ચાલતાં, નથીરે કોઈથી ડરતા.
 જીઠી સાક્ષી જાય પુરવા, ઝટ ઉપાડે ગીતા રે. શું.
 એકાદશીનાં વ્રત આચરે, ફરાળ સારાં ફાકે.
 ઉપર ચોખા અંતરમેલા, પરધન હરવા તાકે રે. શું.
 એક પ્રભુને ઉરમાં રાખી, પરમારથ આચરવું.
 નિતીનો મારગ બાલીને, બાળી ડગલું ભરવું રે. શું.
 એમ વિચારી જે નર ચાલે, ધરમ તેહનો સાચો.
 કહે છોટમ પરપચી મારગ, જીણો કરવે કાચોરે. શું.



અર્જુન તથા શ્રી કૃષ્ણનો સંવાદ.

(દશ અવતાર)

અરજુન કહે સંભળાજો શ્રીકૃષ્ણજી

ધરીયા દસ અવતાર.

સ્વામી સેને રે માટે

સતભામા લક્ષ્મીજીને પુછે,

કરવા ભક્તોના કાજ.

અરજુન તેને રે માટે

અર્જુન—પેલે અવતારે મચ્છાદ્રુપ ધરીને,

હોયાં બ્રહ્મના વેદ.

સ્વામી સેને રે માટે

શ્રીકૃષ્ણ—બ્રહ્મ રૂપીનાં કારજ સાર્યા,

વાર્યા ચારે વેદ.

અરજુન તેને રે માટે

અર્જુન—ખીજે અવતારે મહીસાગર મથીયો,

પ્રગટયાં ચક્રે રતન.

સ્વામી સેને રે માટે

શ્રીકૃષ્ણ—સતભામા લક્ષ્મીજીને પુછે,

ધરીયા કાચબા રૂપ.

અરજુન તેને રે માટે

અર્જુન—ત્રીજા અવતારે વૈરાટ રૂપ ધરીને,

ગગને વધાર્યાં સરીર.

સ્વામી સેને રે માટે

શ્રીકૃષ્ણ—દાઢ ગળામાં મેતો પૃથ્વીરે રાખી,

સફળ કરેલાં શરીર.

અરજુન તેને રે માટે

અર્જુન—ચોથે અવતારે નરસીંહ રૂપ ધરીને,

થંભમાં પુર્યો વાસ.

સ્વામી સેને રે માટે

- શ્રીકૃષ્ણ—નખ વંધારી હરણ્યાકંસને માર્યો,
આખ્યાં પ્રેલાદને રાજ. અરજુન તેને રે માટે
- અર્જુન—પાંચમે અવતારે વામન રૂપ ધરીને,
ગ્યાતા બળીને દ્વાર. સ્વામી સેને રે માટે
- શ્રીકૃષ્ણ—સાડાત્રણ ડગલામાં પૃથ્વીરે માપી,
આખ્યો બળીને પાતાળ. અરજુન તેને રે માટે
- અર્જુન—છઠ્ઠા અવતારે કુરુપુરામ ઓધરીયા,
ફરસી લીધી હાથ. સ્વામી સેને રે માટે
- શ્રીકૃષ્ણ—નક્ષત્રી મેંતો પૃથ્વીરે કીધી,
આખ્યાં વીપ્રને રાજ. અરજુન તેને રે માટે
- અર્જુન—સાતમા અવતારે રઘુરામ ઓધરીયાં,
સતની બાંધેલ પાર. સ્વામી સેને રે માટે
- શ્રીકૃષ્ણ—રાજા રાવણને રણમાં રેર્યો,
આખ્યું વીભીક્ષણને રાજ. અરજુન તેને રે માટે
- અર્જુન—આઠમે અવતારે નંદ ઘેર કાન ઓધરીયા,
ગોકુળ ચારેલી ગાય. સ્વામી સેને રે માટે
- શ્રીકૃષ્ણ—માતપીતાનાં બંધન છોડ્યાં,
માર્યો કંસરે રાય. અરજુન તેને રે માટે
- અર્જુન—નવમા અવતારે બુદ્ધારૂપ ધરીને,
બેઠા ધ્યાનની માંચ. સ્વામી સેને રે માટે

શ્રીકૃષ્ણ—ગૌ બ્રાહ્મણ સાધુ સંત પીડાયે,
તે ના લાવું મનમાંય. અરજીન તેને રે માટે

અર્જુન—દસમા અવતારે નકલંકી ઓધરસો,
કરસો એકાકાર. સ્વામી સેને રે માટે

શ્રીકૃષ્ણ—પુન થકીરે અરજીન પાપ ઠેલાસે,
એ દસમો અવતાર. અરજીન તેને રે માટે
ગાય સીમે સુણે સાંભળેરે,
થજો એનો વૈકુંઠ વાસ. સ્વામી સેને રે માટે
નરસીંહના સ્વામી શામળારે,
સંતોને લગવેલ લાડ. અરજીન તેને રે માટે



તેમની આવી પ્રવૃત્તિઓને લીધે તેમનું વ્યાવહારિક વર્તન તદ્દન શીકું લાગતું હતું. તેમના બાળપણમાંજ જ્ઞાતિના રિવાજ પ્રમાણે લગ્ન થઈ ગયાં હતાં એટલે તેમને સંસારમાં તેમની મરજી વિરુદ્ધ પાડવા પ્રયત્ન થયો હતો. તેમના ધર્મપત્ની પણ સાક્ષાત્ (મીરાં) નો પ્રત્યક્ષ અનુભવ કરાવે તેવા-એક મહાત્માના નામને દીપાવે તેવા હોવાથી, તેમને માથે નાખવામાં આવેલી સંસારની ઉપાધિ માત્ર નામનીજ હતી. અને પતિપત્નિએ જીવનપર્યંત નૈષ્ઠિકપ્રહ્લયર્થવ્રત પાળ્યું હતું. એ સાધ્વી બાઈ અલ્પ સમયમાંજ પ્રભુના ચરણકમળમાં પહોંચી ગયાં અને એક સિંહમાન મહાત્માની મર્વાદાની નામની વ્યવહારિક સંખ્યા—એડી દુટ્ટી ગઈ. આવા વિષય પ્રસંગોમાં જેમ એક સાધારણ પુરુષને મહાવિશાદ (શોક) થાય છે. તેમ તેમને ન થતાં ઉલટી પ્રભુની આવી ઈચ્છાથી તે મનમાં મક્કકાતા હતા. કુલીન વરનાં ઉપરા ઉપરી માગા થવા લાગ્યા એટલે તેમના વડીલોએ તેમને વીલા ન મુકવા (એકલા પડવા ન દેવા) વિચાર કરવા આંડ્યો. તેઓ સઘળાની આવી હિલચાલની ખબર પડતાંજ પોતે પીઞ્જરામાથી મુક્ત થયેલ કેસરીની માફક અરણ્યમાં ચાલ્યા જવા વિચાર કર્યો. તેમણે પોતાના વડીલોને પોતાની ઈચ્છા જણાવ્યા સિવાયજ તીવ્ર વિરાગને લીધે, પોતાનું જન્મસ્થાન છોડ્યું અને યથેચ્છ વિચારવા લાગ્યા. તીર્થમાં યટન કરતા કરતાં અનેક મહાત્માઓના સત્સંગનો લાભ લેતા કેટલાક વખત પછી રાજનગર (અમદાવાદ) માં આગ્યા અને એક સ્વામીજી પાસે દીક્ષા લઈ તેમના શિષ્ય થયા. પુર્વ જન્મનો અપુર્ણ સંચીતને અનાયાસે ભોગવવા દોષ યોગ ભ્રષ્ટયોગ મહાત્માનું જેમ વિચારવું થાય. તેમ તેઓ પોતાની સઘળી પ્રવૃત્તિઓમાં રહેવા લાગ્યા.

પોતે બિલકુલ નિષ્કંચનપણે (દ્રવ્યને સ્પર્શ પણ કરતા નહિ) રહેતા હતા તોપણ તેમના પરોપકારી ગુણો આવી સ્થિતિમાં પણ પ્રકાશમાન હતા. તેમનો સદ્બોધ સાંભળવા આવનારા મુમુક્ષુજનો તેમના નામે નિત્ય નિયમીત રીતે તેમના આશ્રમસ્થાનપર પરમાર્થ કરતા હતા. અનેક અપંગ, સાધુમંત અને કોઈ પણ પ્રકારનો યાચક એ કલ્પવૃક્ષ સમાન મહાત્માના આશ્રમ સ્થાનપરથી અપૂર્ણ ઇચ્છાએ નિરાશ થઈ પાછો ફરતો નહિ. કલ્પવૃક્ષ જેમ પોતાનો આશ્રમ કરનારને ઇચ્છીત વસ્તુ આપે છે. તેમ તેઓશ્રી પણ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ સુદ્ધાં તેનું સદાવૃત બાંધી બેઠા હોય તેમ પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન થતું હતું. ષ્ણજ્ઞાન રૂપ સર્વોત્તમ દાનનો તો ત્યાં નિશ્ચિન અરુખલીત પ્રવાહ—મહાનંદ વહાંજ કરતો હતો, ત્યાં શું કમીના રહે ? અમદાવાદની વ્યવહાર હુમ્મ પ્રગ્નને તેમણે એવી ચેતાવી હતી કે, એક હલકામાં હલકા વર્ગથી ઉત્તમ વર્ગના સાધારણ તેમજ ગૃહસ્થો હજારોની સંખ્યામાં સૂર્યોદય પહેલા તેમના સદ્બોધનું પાન કરવા આશ્રમપર એકઠા થતા હતા, શાંતિનું તો ત્યાં સર્વાંશે સામ્રાજ્ય પ્રવર્તી રહેતું હતું, તેઓશ્રીનો સર્વ દેશી ઉપદેશ સહુને પરમ પ્રિય થઈ પડ્યો હતો. ખંડનમંડનનું તો નામ નિશાન હતુંજ નહિ, તેમની આવા પ્રકારની નિષ્પક્ષપાત અને સામાન્ય સ્નેહ દ્રષ્ટીથી કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, અને મત્સર આદિના નાશનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ થતો હતો, એ રીતે તદ્દન જીવનમૃક્ત દશાના આનંદમાં વિલસતા અને ભક્તજનોને વિલસાવતા તેઓ નિત્ય નિયમીત સદ્બોધ આપતા હતા. પરોપકારાય સતાં વિમૂતયાઃ સતપુરુષોનું જીવન પરોપકારને માટેજ હોય છે. તેમ સંસારયાત્રા પરિપૂર્ણ કરી લગભગ સીત્તેર વર્ષની વયે સં. ૧૮૬૮ ના કારતક વદ ત્રીજના દિવસે ભક્તોને હાથુભર મોહવશ કરી દ-

અજાનુસાર સ્થુલને પરહરી મોક્ષપદા૩૬ થયા. તેઓશ્રીના અગ્ની સ-
રકારવેળા અમદાવાદ શહેરના તમામ હિંદુ સદ્ગૃહસ્થો વગેરેએ
મળી લગભગ વીસ હજારની મોટી સંખ્યામાં ભાગ લીધો હતો,
તેમના નિર્વાણ પછી હજારો રૂપિયાનો તેમના નામે તેમના અનુયા-
યીઓએ ધર્માદા કર્યો. જ્ઞાનખળવડે ભકતોના અંધકારનો નાશ કર-
નાર સૂર્યસમાન મહાત્મા શ્રી સર્યુદાસજી કણુખી જ્ઞાતિને અને તે-
મને અનેક પેઢીઓને ઉન્નત કીર્તિ પમાડી અંસાર છોડી ગયાં.
તેમનાં સગાં વહાલાં, જ્ઞાતિજનો અને તેમના દર્શન કરનાર સર્વનાં
અહો ભાગ્ય છે. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા કણુખી જ્ઞાતિના ઉદ્ધાર માટે
એવા સર્યુદાસજીને જ્ઞાતિમાં વારંવાર પ્રાદુર્ભાવ કરાવે તેવી અમારી
તે દિનખંધુ પ્રજાને નમ્ર વિનંતી છે. ક. લ. ઉ.

કીર્તન ૭૫ મું

પીયાણાને પહોંચ્યાંરે તેડાં તતખર થયાંરે,
હવે અમે જાશું અમારે દેશજો;
જેશ્રીકૃષ્ણ કહેજો રે જે કોઈ અમને ઓળખેરે;
જેને હોય ભક્તિ તણો ઉપદેશ. પીયાણાને.
કંઈડવાની જ્ઞાતીમાં દીવો પ્રગટીયારે.
પ્રભુ પદને પામ્યા નીરધારજો;
વેર નથી વારયાંરે સહુની સાથે વહાલ છેરે;
નીરગુણ સીરગુણ કમીરાના નાથજો. પીયાણાને.
કહીએ સંવત દશ નવ ઓગણીરે,
વરસતો અડસઠનો કહેવાયજો;

આસો ઉતરતાં ને કારતક ખેસતાંરે,
શ્રીપક્ષ તીથી તીજને ગુરૂવારજો. પીયાણાંને.

પ્રક્ષ મુરતમાં વૈમાન આવીયાં રે,
ગુરૂ હલમલ કરી બેઠા માંહજો;
મુદ ગુરૂવારના પહેલા પહોરમાં રે;
હારે નામ સરજી પધાર્યા સધામજો. પીયાણાંને.

હારે જીવ અર્ધા તાર્યા ગુજરાતનારે;
પામ્યા સદગુરૂનો પ્રતાપજો;
ભય ભવ ભાગ્યાં તે નામ નીરભય થયાંરે;
ટળી ગયા તનના ત્રીવીધી તાપજો. પીયાણાંને.

સગાંને સંબંધીરે તમે હળીમળી ચાલજો;
તો તો પામશે વૈકુંઠ ધામજો;
એણી પેર હરીજન તમને વીનવુંરે,
હરખે ગાયા દાસના દાસજો. પીયાણાંને.

કીર્તન ૭૬ મું.

ચેત ચેત પ્રાણીયા નરકની વાટે જીવું,
નરકની વાટે જીવું પછી પડશે પ્રાણી પરજીવુંરે. ચેત.

રૂડી દેહ મનુષ્યની તું પામ્યો, જીવ પૈસે ટકેથી તું જામ્યો;
ઘડી સતસંગમાં ન વીરામ્યો રે. ચેત.

સાધુ સંતને ન પ્રેમથી પોપ્યા, અન્ન વસ્ત્ર આપી ન સંતોષ્યા;
શેર લોટ નવ કોઈના જોખ્યા રે. ચેત.

શરમ મુકી અધમ તું ચાલ્યો, શુદ્ધ ધર્મનો ન માણ્યો આલ્યો;
અહોનિસ અહંકારમાં માલ્યો રે. ચેત.

બોધ સદ્ગુરુ સંતનો ન લાગ્યો, મુર્ખ માયાના મોહથી ન જાગ્યો;
ધક્કો ઓચીતો કાલનો વાગ્યો રે. ચેત.

હામ મનની તે રહી ગઈ છે મનમાં, કાળ આવી પોચોરે જોખનમાં;
સોડ તાણી સુતો જઈ વનમાં રે. ચેત.

દ્રવ્ય માલ છોડી ગયો તું ખાલી, કામ ન આવી ઠકરાઈ ઠાલી;
જમ આગળ જુગતી ન ચાલી રે. ચેત.

દારા સુત વીત કામ કોઈ ન આવ્યા, તને વળાવી સૌ ઘેર આવ્યા;
તારા નામનાં જમણુ ઉડાયાં રે. ચેત.

ધર્મરાય તને પુછશે લાઈ, જન્મ ધરી કરી શી કમાઈ;
ત્યારે ઉત્તર સો આપસો લાઈ રે. ચેત.

નરક દુઃખ સહુ નવ જાએ, મારે જમતે માર ન ખવાએ;
રોમ રોમ અતી વેદના થાએ રે. ચેત.

રામ રૂપ ભગવાનને ન જાણ્યાં, તંતો પરિવ્રજા ન પીછાણ્યા;
પુર વેતાંમાં જાય છે તણાયા રે. ચેત.

કીર્તન ૭૭ મું.

રામ ગુણ ગાતાં મુરખ શરમાય છે,
જોને તેનું એળે જોખન વહી જાય છે.
હરીજનો તાળી પાડીને ગાય છે,

રામ

મુરખો તો બાણું ભરીને ખાય છે.	રામ
હરીજનો જ્ઞાન ગંગામાં નહાય છે,	
મુરખો તો પાપના પુરમાં તણાય છે.	રામ
હરીજનો નીત્યે કથામાં જાય છે,	
મુરખો તો અજ્ઞાની ઉંઘમાં તણાય છે.	રામ
લક્ષ્મી ભીખો રામના રંગમાં રંગાય છે,	
મારે માથે સખીમણીની સહાય છે.	રામ

કીર્તન ૭૮ મું.

નવલ સનેહી ઘન સાંભલડો,	
જાદુગારો ધુતારો કહ્યું કર ગયો રે.	નવલ
દેખ દીવાની છેલ ગુમાની,	
વનમાળી મુરત ઉરધાર ગયો રે.	નવલ
જીવન પ્રાણ સુજાણ અમારો,	
ભુવન ભુવન રસ ભરી ગયો રે.	નવલ
કાંમણુગારી છળી મતવાલી,	
હરી દેત દીખાઈ ચીત હરી ગયો રે.	નવલ
દહી વેચાંત વંદ્રાવન જાતી,	
મહીકી મટુકી મેરી ફાડ ગયો રે.	નવલ
ઢાસ દમાકો પ્રાણ સનેહી,	
વનમાળી મોરારી વશ કરી ગયો રે.	નવલ

કીર્તન ૭૬ મું.

હે...કનૈયો તેરો કાળો કેસે ખ્યાહુ રાધે,
 કાળો કાળો મત કર ગોવાલણુ, હે જગકો રખવાલો;
 કાલીંદ્રીમેં કુદ પડેસે, બદન લયો વાંકો કાળો. કેસે
 મેરી રાધીકા એસી ગોરી, જેસો ચંદ્ર ઉજ્યારો;
 કશ્ન તેરો એસો કાળો, કેસે કરેગી મેરી રાધા પતી યારો. કેસે
 ઘર ઘરકીઓ ગોવા ચરાવે ઓઢે કાંમળો કાળો;
 હુટ હુટદધી માંખણુ ખાવે, કેસે કરેગો મેરી રાધાકો ગુનરો. કેસે
 બન્સીકી લટપટ સુણી ગોવાલણુ, બાળક બડો રસાલો;
 તુલસી દાસકે સ્વામી સાંમળા,
 સુન લીજે સ્વામી મજરો અમારો. કેસે

કીર્તન ૮૦ મું.

આજરે વાગે વંદાવન વાંસળી,
 હારે સુણી જીવ ઘણો અકળાય રે. આજરે વાગે.
 હારે સુણી માત તાત જાત સરવે મુકીઆ,
 હારે મેતો મુકયો કુટુંબ પરીવાર સખી. આજરે
 હારે સખી ગોવાંનાં દોવન વીસારી,
 હારે મેતો વાછરડા બાંધ્યા બાર સખી. આજરે
 હારે સખી ધીરે તાવીને રેડયાં છ.શમાં,
 હારે મેતો દુધમાં રેડયાં નીર સખી. આજરે

હાંરે સખી અવળા આલુશણ પહેરીઆં,	
હાંરે મેંતો અવળાં ઓઢ્યાં ચીર સખી.	આજરે
હાંરે સખી હાથની કાંકણી પાચમાં,	
હાંરે પહેર્યાં પાચ નેપુર કાન સખી.	આજરે
હાંરે સખી કાજલ સમાયા વેણમાં,	
હાંરે ખેની કાજલે સીદુર સમાયજો સખી.	આજરે
હાંરે સખી વંદ્રાતે વનના ચોકમાં,	
હાંરે મારે વાલે રચ્યો છે રાસ સખી.	આજરે
હાંરે સખી માધવદાસની વિનતી,	
હાંરે મારો દેજ્યો ચરણમાં વાસ સખી.	આજરે

કીર્તન ૮૧ મું.

રામ રામ રટોને જગમાં ડાહ્યાને શાણા	
વગર નામનાં લજ્જન કાઢી શીદ વરસાવો પાણા	રામા
રામ રસાયણ મીઠો મેવો, સકળ શાસ્ત્રનો સાર	
ઉંચ નીચનો મેળ નહી ને રામ રટેથી પાર	રામા
પાઠ પુજા યોગ્ય યજ્ઞતે, નામ સમાન ન આવે	
હરતાં કરતાં સુતાં ખેસતાં; જો ઉભરો થઈ આવે	રામા
જ્ઞાનવલ્કે કહ્યું ભારધવાજને, શીવ પારવતી રાણી	
કાકલસુડીએ કહ્યું ગરૂડને નીરલે નામ બલહારી	રામા



કીર્તન ૮૨ મું.

કીરતન ભક્તિ દેરે છોગાળા, કિર્તન ભક્તિ દે.
 ભક્તિના પુરમાં તણાઈ જવા, ભક્તિમાં શક્તિ છેરે છોગાળા. ૧
 ભુલ્યો નથી રામને મુકી હું કાંમને તે પર નણાંદે
 મનુષા દેહિનો લાવો લેવાને ૨
 ગર્ભવાસના કોલજ પાળવા, સાંમળા સંભારલેરે
 જમની જમાનીનો દાવો ચુકાવા ૩
 નવધા ભક્તિમાં ચાંહે તે ભક્તિ, આપીને દર્શન દેરે
 સર્વીતા કહે નથી સાંસો થવાનો ૪

કીર્તન ૮૩ મું.

દીવામાં દીવેલ 'ખુટયું' હવે નથી વાર મુરખ મનમાં વીચાર
 તું જાણે હું જથાવાળો પુત્રને પરીવાર,
 માથા ઉપર મરણ ભમે કોપી રહ્યો કાળ. મુરખ.
 તું જાણે હું સુરો થઈને બાંધુ છું તરવાર,
 ઓચીંતીને આવશે જમ કેરી ધાડ. મુરખ.
 જવાનીનું લટકુઆવ્યું દહાડા રહેશે ચાર,
 મનમાં મસ્તાનો ફરે છોગાં મેલી ચાર. મુરખ.
 ઉંચાં મંદીર માળીઆંને ગોખનો નહી પાર,
 દેહીમાંથી પ્રાણ જાશે, કાઠો ધરની ખાર. મુરખ.
 સ્વારથીયાં સર્વે સગાં કરે છે પોકાર,
 અંતે જાવું એકલું, આ છોડીને ધરખાર. મુરખ.

લીલા વાંસની ઠાઠડી, શ્રીફળ ખાંધ્યાં ચાર,
 ડાબની દોરીએ ખાંધ્યો, ઉચકનારા ચાર. મુરખ.
 મસાણમાં ચેહ ખડકી, છાતી ઉપર ભાર,
 સોના વરણી દેહી, આળે થઇ જાશે રાખ. મુરખ.
 જમ રાજ નાખશે તને, નરક મોઝાર,
 સાચા ગુરૂ સેવ્યા વીના, કોણ કાઢે છે બહાર. મુરખ.
 ક્યાંથી આવ્યો આતમા, તેનો કરોને વિચાર,
 રામ નામને સેવતાં ઉતારે ભવપાર. મુરખ.

કીર્તન ૮૪ મું.

(ચાખખા.)

હાટડીમાં કેમ રહેવાશે ભાઈ, તને રામની રજા થઈ;
 બેસવા માટે હાટડી કીધી, ખુબી કીધી ચતુરાઈ
 હુકમ આવે ત્યારે હાલવું પડશે, હાટડી સુની રહી. હાટડીમાં
 નવ ગ્રહને ઢોલીએ ખાંધ્યા, જરા એ મરણ નહી;
 દશ મુસ્તકને વીશ ભુજાએ, રાવણ રહ્યો રોઈ. હાટડીમાં
 ઉચાં મંદીર અજબ ઝરૂખા, તે પણ રહેશે નહીં;
 સાહેબ કહેવાતા છત્ર ધરાતા, તેની ધુડમાં સોડો થઈ. હાટડીમાં
 ધર્મના કામમાં ઢીલ કરેને, સ્વાર્થે જાએ તણાઈ;
 દહે સુનીલાલ રામ ભજીલો, તો હાટડી અવીચળ રહી. હાટડીમાં

કીર્તન ૮૫ મું.

- જ્યાં સુધી આત્મા અંગમાં છે, ત્યાં સુધી હરી હરી તું કહે
લીલા સરીખુ નામ હરીનું લઈ શકે તો લે ૧
- હાલતાં હરીને આલતાં હરીને ખેસતાં હરી તું કહે
સુતાં પહેલાં જે સમરણ કરે ભાઈ, તેની ખોલો જયજય ૨
- દીધા સરખુ દાન છે અંગનું દઈ શકે તો દે
આરે સંસારીઆં સર્વે ખોટાં, સાચી વસ્તુ લે ૩
- એકતો પુન્ય ખીજું હરી ભજન ભઈ, જીવડા સમજી લે ૪
- એક દિવસ ઘેર વીવા વીવાને ઢાલ સરણાઈ વાગે
દૃષ્ટ પદારથ સરવે ખોટો આત્મા અખંડ છે ૫
- કીડા થકી તે કુંજર લગણુભાઈ, કાળ ચકનો ભય
કહે જીવણુ એક એવો દીન આવશે, સ્મશાન સુખ લે. ૬

કીર્તન ૮૬ મું.

- રણુછોડજીના રૂપમાં મન રંગાણું
લીલા તે કુંડળ કાને ધર્યા મહારાજ મન રંગાણું.
- ખીજાં ખીતાંખર પહેરીઆં, મન.
- હાંરે વળી ચોઢી ઉપરણી કેશરી. મન.
- લીલો તે વાઘો અગે ધર્યો, મન.
- ખીજે પટકે ખાંધી હરીએ કેડ. મન.
- લેકે શીરપર કસખી પાઘ, મન.
- જમણે હાથે છડી ધરી મહારાજ. મન.

ભાલ તીલક કેસરી તણા,	મન.
લીલામણીનો ખાંધ્યો છે સીરપર પેચ.	મન.
ખાંહે તે બાબુખંધ ધર્યાં;	મન.
કઠે લીલા તુગશી કેરા હાર.	મન.
કાંડે તે કડાં સાંકળાં,	મન.
રત્ન મુદ્રિકા રાજતાં જમણે હાથ.	મન.
અધરનો રંગ લાલ બન્યો,	મન.
ગળે તે હાર ગુળ તણા.	મન.
બીજે શોભે હીમતણા શણગાર.	મન.
ડાબી બાબુએ કટાર ધરી.	મન.
તેના ઉપર ખાંધી હરીએ ઢાલ.	મન.
કંદોરો કેડે ધર્યો,	મન.
પાવલીઆમાં આંઝરનો ઝણકાર.	મન.
નખશીખ સુધી શોભીતા શણગાર.	મન.
શણગાર સર્વ સજ્યા હતા.	મન.
એક પલમાં બે નવા ધર્યાં.	મન.
એક કમળ મસ્તકે ધર્યું.	મન.
બીજું જમણે અગુઠે નંદલાલ.	મન.
છબી છબીલા લાલની મન.	મન.
મીતમ તમારા ચરણ કમળને ચાય. મન રંગાણું.	

કીર્તન ૮૭ મું.

ભજન ખનત નહી મનવા છેલાનીયાં
 અચ્છા અચ્છા ખાના ચહીએ ચોર ઠંડા પાનીયાં
 ચાવનેકું પાન ચપ્પએ ચોર પીક દાનીયાં (ભજન)
 સોનેકું સેજ ચહીએ અચ્છી સી ગાદીયાં
 પુતતો સપુત ચહીએ કુલકી નીશાનીયાં (ભજન)
 હીરા ચહીએ મોતી ચહીએ ચોર હીરાકી ખાંનીયાં
 હાથી ચહીએ ઘેડા ચહીએ તંબુ અસમાનીયાં (ભજન)
 કિલકાતો અખુટ ચહીએ તોપ ધુળધાનીયા
 કહેત કુખીરા સુનો ભાઈ સંતો લોભે લલચાનીયા (ભજન)

કીર્તન ૮૮ મું.

મારાવાલા તણા વનમાં વાગે રૂડી વાંસલડી
 હું તો ઘેડી ફરું છું ઘરમાંહ કેંને દીધી શાંકલડી
 જીમનાંના જળ ભરવાને ગઈતી
 ઘડો ઉઠાણી ઘેર રે. વાગે.
 ગળણું વીસારી નીર ગળવાને બેઠી,
 બેઠડીની સુધ નવ આણી રે વાગે,
 દુણી વના ગૌ દોવાને બેઠી,
 સાડી ભીજાણી તે નવ જાણીરે. વાગે.
 વાછરું વરાસે ઘરમાં પેઠી,
 ખાળક ખાંધ્યાં તાણી રે. વાગે.

તાતાંધી સાકરમાં લેજ્યાં,	
દુધમાં રેડ્યાં પાણીરે.	વાગે.
નેતરૂ લઇ નાવલીઓ ખાંધ્યો,	
ઘરનો થાંભલો જાણી રે.	વાગે.
લોજન કરતાં ભાન હું ભૂલી,	
મોદક ભર્યાં લેળી રે.	વાગે.
સાકર લઇને શાક વધાર્યો,	
મુંઠ સેવૈયામાં શેળી રે.	વાગે.
રાત અંધારી સેરી સાંકડી,	
વંદ્રાવન મોઝાર રે.	વાગે.
ભલે મળ્યા મેતા નરસીના સ્વામી,	
ઉતર્યા ભવપાર.	વાગે.

કીર્તન ૮૬ મું.

મોસમ કવન કુટીલ ખલકામી	
કવન કુટીલ ખલ કામી	૧
તુમસેં ક્યામે છુપાવુ કંઈણાનીધી	
તુમ ઉર અંતરયામી	૨
ભરી ભરી ઉદર વીશય રસ પીવત	
જેસે સુક ગ્રામી	૩
જેહી તન દીઓ તેહી વીસરાયો	
એસો મેં નીમકહરામી	૪

જ્યાં સતસંગ ત્યાં અતિઆળસ	
પ્રીતીયન સંગ વીસરામી	૫
શ્રી હરી ચરણે છાંડી અવરકી	
નીશદીન કરત ગુલામી	૬
પાપી પતીત અધમપર નીંદક	
સખ પામયનમેં નામી	૭
કીજે કૃપા દાસ તુળસીપર	
સુણ લીજે શ્રીપતી સ્વામી	૮

કીર્તન ૯૦ મું.

- ભજ મન રામ ચરણ સુખદાઇ જન ચરનજસેં નીકરી સુરસરી
શંકર જટા ચડાઈ જટા શંકરી નામ ધર્યો હે
ત્રીભુવન તારણ આઇ (૧)
- જન ચરણકી ચરણ પાદુકા ભરત રહે લવલાઇ
સો કેવઠ કઠરીમેં ધોઈ લીનો તખ હરી નાવ ચલાઈ (૨)
- દંડક વન પ્રભુ પાવન કીનો રૂપીયન ત્રાસ મીટાઇ
સો ઠાકર તીન લોકકુ સ્વામી કપટ મૃગ સંગ ધાઈ (૩)
- કપટ સુગ્રીવ બંધુ ભયે વ્યાકુલ તા શીર છત્ર કીરાઇ
રીપુકે અર્જુન વીલીપણ લેટે પરસન લંકાં પાઇ (૪)
- શીવ સનકાદીક આદી બ્રહ્માદીક નીગમ નેતિ સમગાઇ
તુલસીદાસ ભારત સુત મહીમા હરી અપને મુખ ગાઇ (૫)

કીર્તન ૯૧ મું.

લછમન ધીમે ચલો મેં તો હારી (૨)

ચાલ ચલત મેરી પછયાં દુખત હે

ધુપ પડે શીર ભારી એ! લેયા (લછમન)

એક તો ભારે પાઉંકી પેંજનીઆં

દુખે શરીર કે ભારી હો લેયા (લછમન)

થોડોશો બિલંબ કરો સરયુપે

બીનતી મારી સ્વીકારી હો લેયા (લછમન)

આગ લગો તેરી અયોધ્યા પુરીકો

લછમન જંઝલ કાઢી (લછમન)

તુલસીદાસ પ્રભુ તુમારે મીલનકું

સોચત જનક દુહારી હો લેયા (લછમન)

કીર્તન ૯૨ મું.

વારીજાઉં બંસીકે બઝેયા કનૈયા,

બઝેયાં કનૈયાં બઝેયા કનૈયા

વારીજાઉં

જીણે સ્વરે પાયે નેપુર વાગે, મોર મુગટકે શીર ધરૈયા વારીજાઉં

મથુરામાં જન્મ ધલીઓ ગોકુળમાં વાસ કીયો

ટચલી અંગુસ્ટ ગીરીરાજ કે ધરૈયા

વારીજાઉં

હાથમેં મોરલીઆં ખાધ મેં લકુટીઆં,

કાળી કાંમળકે ઓઢીઆં છેલૈયાં

વારીજાઉં

કાલી દ્રેકે તીરે ઘેનું ચરાવે,

શામસુંદીર કાળીનાગ નથણીઆં

વારીનઉં

સુરદાસ મદનમોહન પ્રાણકે સ્નેહી

ખમા ખમા બલરામજીકે લેયા

વારીનઉં

કીર્તન ૯૩ મું.

કૃષ્ણ રામા રામા રામા હરે રામા રાયા રધુભાઇ કૃષ્ણ

હરે નામ ગેઉન કરે ધંધા ત્યાંલા સમાધી તે સદા કૃષ્ણ

હરે નામ ગેઉના પાચે ચલે ત્યાંલા યજ્ઞ પાહુલે પાહુલે કૃષ્ણ

હરે નામ ગેઉના ગ્રાસે ગ્રાસ હારે તેતો જે વલા અપવામી કૃષ્ણ

કીર્તન ૯૪ મું.

માવા મને એકવાર દારીકાં દેખાડ કોડીલા કાનજો.

રહી ન શકું તમ વીના

એકવાર ગોમતીમાં આવો જસોદાના કાનજો.

રહી ન શકું તમ વીના

મહેલ ઉંચા દારીકાંનાજી જી

આથમણે દરબારજો

વચમાં ગંગા ગોમતીમાં થાય છે નાટારંગજો

રહી ન શકું તમ વીના

એકવાર

સોળસે સ્થંભ દારીકાંનાજી જી

દેરાનો નહિ પારજો

સોળસે ગોપીને કારણ વાલા (૨)

राधेश्याम.



તોળીયો ગીરીરાજ ને એકવાર

સામે તીરે ઘેનું બખવેજી જી

ગાયોની ધમસાણુ ને

મોરલીએ માફ મન હરી લીધું

તારી બંસી કામણુગારને એકવાર

માવો માવો સઉ કહેજી જી

માવો મારો શાંમળો

બાનું પ્રતાપે બણે રતનદાસ

સામળો દીનોનાથ ને એકવાર

કીર્તન ૯૫ મું.

આવો આવો સજન સૌ આવો

ગાવો ગાવો ગોવિંદ ગુણુ ગાવો આવો

લાલ માની લલનામાં દયોછો ફડો લાવો

માત તાત બ્રાત અંતે કોણુ છે બતાવો (૩) આવો

દીનમાં દસવાર મોત કરે દાવો

જયો કાળ ફરી ના આવે બાપુતે બચાવો (૩) આવો

રંક પ્રાણીઓને કદી સેજ ના સતાવો

સાધુ સંત દેખી શીર દુરથી નમાવો (૩) આવો

જમવાનું હોય ત્યાં તો દોડ્યા દોડ્યા બચ્ચો.

અમીધર ભજન માંડી શીદને સ્મરમાવો આવો

કીર્તન ૯૬ મું.

શમ રટયા જેને રીતમારે જ્યશ્રીકૃષ્ણ

તે પ્રભુજનને છે પ્રીતમાં રે

જય

ધન એ દ્વારને રે ધન નર નારને રે

હરીનું ચીતવન કર્યું હિતમારે

જય

ધન એના કર્મને ને રે ધન એના ધર્મને રે

જીત્યો એ જગ ઝગડાની જીતમાં રે

જય

ધન એની માતનેરે ધન એના તાતનેરે

અમીધર ગીરધર ગાય ગીતણું રે

જય

કીર્તન ૯૭ મું.

સનમુખ ઉભા સામળીઆ સે જોલો નહીરે

વહાલા સો અપરાધ અમારો

જીવણ જાણ્યો સે જોલો નહી

સનમુખ ઉભા

વહાલા અનેક લગત આધારીઆ સે જોલો નહી

વહાલા ચરણ સરણ જે આવે છે સે જોલો નહી

વહાલા તેના તમે બંધન નાખો કાપી સે જોલો સનમુખ

વહાલા જાત ભાત જોતા નથી સે જોલો નહી

વહાલા કરમાને કયાં કરણી હતી સે જોલો નહી

વહાલા તેની ખીચડી ખાધી નંદના લાલા સે જોલો સનમુખ

વહાલા મુદામાને કયાં ધન હતું સે જોલો નહી

વહાલા સવરીબાઈનાં ખાધાં એકાં બોરાં સેં બોલો નહી
 વહાલા વીધા ક્યારે બણ્યો હતો ગજરાજ સેં બોલો સનમુખ
 વહાલા ચોખા મેલાને ક્યાં આચાર હતો સેં બોલો નહી
 તેના તાણ્યાં મુએલા તમે ઢાર સેં બોલો નહી
 વહાલા દાસ પ્રીતમે શરણુ લીધું મહારાજ સેં બોલો નહી
 વહાલા સનમુખ

કીર્તન ૯૮ મું.

એવો અપરાધી કોણુ છેરે જેને ભજન ન ભાવે
 ભક્તિ મુકીને ભુતળ ભાર વહે છે,
 જેમ ગંધા ઉપર ગુણુ છે રે જેને ભજન
 આવા હરી જોઈ જેનાં નયણાં ના હરખ્યાં,
 અરે તેના લોચનમાં રંધને લુણુ છે રે જેને ભજન
 આવા હરી જોઈ જેનાં હૈકાં ના હરખ્યાં
 એના ઉજડ આઠે પહોર છે રે જેને ભજન
 માઈં માઈં કરતોને મમતામાં ફરતો
 એને મરવું તે નીરધાર છે રે જેને ભજન
 પ્રીતમ પ્રમુજવું ભજન કરી દ્યો
 તે ઠરવાનો ઠામ છે રે જેને ભજન

૫૬ ૯૯ મું.

(સ્યામ મંડળે ગાયેલો ગરબો) રાગ—શરદ પૂનમની.

રસિયા વ્રજ વીસારી વસિયા દૂર તમે જઈ વ્રજરાજ,
ક્યારે આવશે ? વ્રજરાજ.

માધવ જઈ રસિયા શું અન્ય સ્ત્રિની પ્રીતી મહીં વ્રજરાજ;
દુઃખ ખમતી અખળાને ભમતી મેલીને અહીં વ્રજરાજ. ક્યારે.

સાખી-નજીકમાં રો સ્યામળા, છતાં ન આવી શકાય;

ગામડીઆનું મન ડરે, શેરે કેમ અવાય;

મોટાં મોટાં મંદિર મ્હેલે પેસાએ નહીં, વ્રજરાજ;

અમ રાંકાને વાંક વિના કોઈ અપમાને તહીં, વ્રજરાજ. ક્યારે.

સાખી-જંગલિ જટ જેવાં અમે, રાંક લોક આહીર;

રાજા મ્હેલે પેસવા, શું કરીએ તદખીર;

આયુધ ધારી ક્ષત્રી પ્રતિહારીથી હેખકી વ્રજરાજ;

આયુધ ખુટયા વિષુ મત પ્રાણ સહુ થઈએ નકી વ્રજરાજ. ક્યારે.

સાખી-ખ્હાના વિષુ ધર છોડીને, કેમ અવાયે ખ્હાર;

સંસારીના મારનો, કરો પ્રભુ વીચાર;

તમને અહીં આવ્યે નહીં, બાધ દિસે અમને કંઈ વ્રજરાજ;

માત પિતાને મળવા આવી વ્રજ જાઓ રહી વ્રજરાય, ક્યારે.

સાખી-ગરજવાન ઘેલાં અમે, નથી કશી મગદૂર;

ખુશી થજો મરીએ જદા, હે રંગીલા કૂર;

આંખો તમ માટે રોધ રોધ થઈ આંધળી વ્રજરાજ;

નહી આવોતો જીવડો જશે ટળવળી નીકળી વ્રજરાજ. ક્યારે.



શ્રી કૃષ્ણ કીર્તનમાળા.

ભાગ પ મો.

અથ શ્રી ગર્ભજ્ઞાન પ્રારંભ.

(કથા પ્રસંગ)

સ્તુતી. રાગ (લક્ષીત.)



પધારો પ્રાણુ જીવન, હું પાવલે પડ્યો;
શ્રી રામકૃષ્ણ નામનો તો, આશરો જડ્યો.
ન માત તાત બ્રાત વાત, અંતે ક્યાં કહું;
સગાં સંબંધીઓ સ્વાર્થી સૌ, સ્વામી ક્યાં જડું;
તમામ વીતેલી કહુંતો, વાર થાય છે;

આ કૃષ્ણ મંડળમાં પધારો, એમ ચ્હાય છે.

તમારે જાને જાપજી સૌ, પાપ જો ટળે;

તો ઠીક નહિતો ભવ સીંદુમાં, ભુંડી વલે.

જો આવી આપ આશરે, ભજન કરે હરિ;

અશ્રદ્ધાળુ હોયતો, શ્રદ્ધાળુ દો કરી.

આ પત્ર પુષ્પ ભેટતે, પ્રસાદીનાં કરો;

આ કરીએ કાલાવાલા તે, ઉરમાં ધરો.

કરજોડીને રામદાસ આસરો લહે;

રાખો આપ સરણે, એમતે ચહે.

રણછોડરાયની જય, દ્વારકાંધીસકી જય, રામચંદ્રદેવકી જય,

સતગુરુદેવકી જય, સ્વામીજી મહારાજકી જય,

ખોલોશ્રી રામાનુંજ સ્વામીની જય.

વકતા. (રાગ-વણજરો.)

(રામા ભજો (૨) ભાષ હરી ભજો વીણ જનમ ગુમાવી. ટેક.)

અરે મુંઢમન પાંમર પ્રાણી, ગુરુ ગોવીંદની કદર ન જાણી.

જેણે જન્મ આણુંદરો કાનો, વાકો નામ ધડી નહી લીનોરે. રામા.

પરમારથ ચીન્યો નહી પાપી, જેને દેહ અમુલ્ય આપીરે. રામા.

જતન કરી જઠરામાં રાખ્યો, ઉપર અમર પછેડો નાંખ્યોરે. રામા.

અમૃત અહાર દીયો અવીનાસી, નખ સીખ રૂપ કાંચો પ્રકાસીરે. રામા.

નૈન નાનીકા શ્રવણ બનાયે, હાથ પાંવ સુંદર છખીલાયેરે. રામા.

રસના રસીક બની બહુ તોરી, કાયા કરી કંચન સમતોરીરે. રામા.

નાથે રક્ષા કરી નવ માસા, કરડે કાટન કરડી વાસારે. રામા.

પીગ બહોત ભાષ જળ્ય પ્રાણી, અંતર પ્રીત રામનું આણીરે. રામા.

ગર્ભ જ્ઞાન ઘટ બીતર દીનો, તબ સાહેબકો સુમરન ચીન્યોરે. રામા.

ગર્ભવાસમાં પડેલા પ્રાણીની અરજ.

(સઉથી સાચો રાધા વરનો આસરો,
જેને લજેથી નીશ્ચે ઉતરે પારજો.) સઉથી ટેક.

અરે નાથ હગારો મોહી રામજ,
નીમીત લજન ભુલું નહી તોહી ધનસાંમજ. સઉથી.

કરૂં વીનંતી કરણા કીજે રામજ,
દીતની ખાર હગારી લીજે ધનસાંમજ. સઉથી.

ધડી ધડીકા ગુના અમારા રામજ,
સો તુમ બક્ષો સરજનદારા ધનસાંમજ. સઉથી.

ગર્ભવાસના કોલકરાર.

કુડ કપટો કરૂં નહી કાંઈ રામજ,
શ્વાસઉશ્વાસ સંભાળુ સ્યામ ધનસાંમજ. સઉથી.

પરનીંદા પરધન પરદારા રામજ,
ઉનકો સંગતજી સંસારા ધનસાંમજ. સઉથી.

જો છુટુંતો હરી ગુણ ગાઉ રામજ,
કરૂં લજન ગર્ભ વાસ ન આવું ધનસાંમજ. સઉથી.

પ્રભુની રહેમ.

અરજ સુણી જળ અંતરજાંગી રામજ,
સંકટ સળહી દીયો નીવારી ધનસાંમજ. સઉથી.

સંસ્મારની માયા.

(અરે ભુલ્યો તું મુરખ ગમાર, પ્રભુનું નાંમ ભુલી ગયોરે
ફટ ફટ ફટ તનેરે નાદાન-પ્રભુનું ટેક-એ રાગ.)

ભુધ ગર્હ જળ ખારહી આવ્યો પ્રભુનું
બહોળા હોત પ્રાણી પસ્તાયો પ્રભુનું અરે

જ્ઞાન ધીરજ હીરદેસે જોયા	પ્રભુનું
જ્ઞાન ગયા તથા બાળક રોયા	પ્રભુનું ચરે
સંસારનકી લાગી માયા	પ્રભુનું
ખખર નહી મેં ક્યાંસે આયા	પ્રભુનું ચરે
માત તાત મીલી લાડ લડાવે	પ્રભુનું
સગાં રનેહી દેખનકું આયે	પ્રભુનું ચરે
રાગ—(માયા નટડીયે ખેલ રચાયોરે, જીવને છેતરવા (૨) ટેક.	
જતન કરીને બહોત ઝુલાવેરે	જીવને
માયા દેખીને મન મકલાવેરે	જીવને
નેહે નીરખેને નીત નવરાવેરે	જીવને
રામ નામ ખીન ઓર સીખલાવેરે	જીવને
જેમ દોરે તે રસ્તે બાઝેરે	જીવને
બાલક ખેલ બનાવે તાંહી	જીવને
ભયે રસ જળ દસ બારારે	જીવને
બ્રાત બન્યો તથા બઢ્યો અંકારારે	જીવને
જોખન કંકુ ભયો મદ લારીરે	જીવને
તથાચોરે સુંદર નારીરે	જીવને

વીસય વાસનામાં મસ્તાન બનેલો પ્રાંણી.

રાગ—દીડી.

વનીતા સંગ રંગ બહુરે લે, કશ્ન કથા કદી મુખે નહી તે લેવે
હરીજન દેખી હાંસીઓ કરાવે, તીલક તુલસી કપ્પલુ નહી બાવે
રામ ભજન કદી મુખસે ન ગાવે, સતસંગતમાં કપ્પલુ ન જાવે
પેટ બરે તેજ્યુ પશુની સમાના. સુક ભોગ ભોગવે જેમ નાના

અદ્ય સુખ સુધી કરેહી આનંદા, જુઠા લોભ ઓર જુઠા કરે ધંધા
ખુખી ખેલ કરનેકી બહુ આવે, સુપનેમાં કુદી રઘુનાથ ન ભાવે
જુઠી રચી જગત કરી બાજી, રંગ પતંગ દેખીકન ભયો રાજી

સાહીએ અક્કલ નાહી.

(ચેત ચેત પ્રાણીયા નરકની વાટે જસો,
નરકની વાટે જસો પ્રાણી તમે ધણા પસ્તાસોરે) ચેત-એ રાગ.

પરમારથ કોડી ન દેવે

નારાયણકો નામ નવ લેવે રે

ચેત ૧

ભયો સાક સીતેર જખ લાગી

તોય વીસીયા તરમ ન ભાગી રે

ચેત ૨

પલટે કેસરાપે તરે આઈ

ડરે નહી કરે નીચ કમાઈ રે

ચેત ૩

ભરી જાજરી જખહી કાયા

તોયે મીટ ન મનકી માયા રે

ચેત ૪

ઝર નારીકા નયન ન સુજે

ધરે ધીરજ ન થરથર ધુજે રે

ચેત ૫

હાથ પગ જરી નવ હાલે

પડે આખડી લાકડી ઝાલે રે

ચેત ૬

એસી ભઈ અવસ્તા તનકી

તોયે મીટ ન માયા મનકી રે

ચેત ૭

સીર પર સુભ રહે દુખ દાઈ

કાલ કર્મ દોઉ રહે છુપાઈ રે

ચેત ૮

યમદુતનું આવા ગમન.

(મારો મારો મારો મુરખને માર મારીને હવે ઠેર કરોરે
એને તોડી નાખ્યા સરવે કરાર) મારીને-એ રાગ.

અવધ ભઈ જમ દોરી આયા

મારીને હવે

કઠે ધાલી પ્રાણીકુ લાયા

મારીને હવે



યમરાજનો સવાલ.

કયું ગભરું તું ગાફલ શીરતા

મારીને હવે

હરીકા નામ રૂઢે નહી ધરતા

મારીને હવે

યમરાજનો હુકમ અને મોરચાના માર.

જમદા જમરા મુદત મારે

મારીને હવે

નાથ જીના જાણુ તાપ નીવારે

મારીને હવે

કાયા મંદીરમાં મુકે ઠાસા	મારીને હવે
રતન પદારથ જનમ વીગોયા	મારીને હવે
ભરત ખંડ જે મોક્ષની ભોમી	મારીને હવે
પામે ઉત્તમ નરકી દેહી	મારીને હવે
સો સમજવા નહી ઇસ વેરા	મારીને હવે
કેસે ગુના નીવાઈ તેરા	મારીને હવે
જમદૂતોએ બહુ દુખ દીના	મારીને હવે
બાંધ પકડ ધર્મ ધ્વારેલીના	મારીને હવે

ધર્મરાજની સભા.

(કનૈયા તોરી બજ રહી બાંસલીયાં—એ રાગ.)

(ધીક (૩) તું નીચ ગમાર હરી લજે બીન કેસે ઉતરેગા પાર) એ રાગ.



ધરમ રાયકે આગે લાયે (૨)

પૂજ્યા પ્રાણી કયા કમાયે.

ધીક (૩)

પાપ પુન્યકા કયા ખીયારા (૨)

પુન્ય નહી ને પાપ અંધારા.

ધીક (૩)

ચારાસીનું ચક્ર.

કહા દુતકું વીલંબ ન કીજે (૨)

દીર્ઘ દંડ પ્રાણીકુ ઢીજે.

ધીક (૩)



મેરે મુખ આગે મતી રાખો (૨)

ભુમી પાક નરકમાં નાંખો

ધીક (૩)

રોમે રોમે વીંછી તન તોડે (૨)

કુબુદ્ધી નરકસે ડોઠ ન છોડે

ધીક (૩)

નરક ભોગવી ખહારહી કાઢો (૨)

પસુ પંખી અવતાર પમાડો

ધીક (૩)

દીનમેં જન્મ ધરે દસવીસા (૨)

અનંત તનમેં ડાલો સીસા

ધીક (૩)

ચોરાસીના ચક્રમાંથી ઉગરવાનો ઉપાય.

પુન રૂપી જનમ મરણ અવતારા

જય શ્રી રામા

ભક્તી ખીના નહી નીરતારા

”

ભક્તી કરે તો ભવ દુખ ભાગે

”

દીન કર નંદન દાન ન માગે

”

સદગુરનો આશ્રય.

નામ વીના શુભ કામ ન હોઈ

”

સંત વીના પતા ન ક્યાંઈ

”

પતીત પાવન ગુરુ ગોવીંદા

”

ઉતકે સંગે સદા આનંદા

”

કહે પ્રીતમ ગુરુ પરમ ઉપકારી

”

દીના દાન મોહી લીયા ઉગારી

”

સીખે સુને સમજ કર ગાવે

”

સો કદી ગર્ભવાસ ન આવે

”



શ્રી રતનપર શ્યામ મંડળના મહારાજ શ્રી દુધા- ધારી સ્વર્ગવાસ સીધાવ્યા તે વખતે ગાયેલું

ભજન ૧૦૦ મું.

(પીયાણાને પોચ્યાને તેડાં તતપર થયાં રે) એ રાગ.

વખતતો આગ્યો ને વળીયા દેસમાં રે	
હારે મારા સદ્ગુરૂ સીધાવ્યા સ્વધામ ને	વખતતો
જયરામ કેળે રે સરવે સાથને રે	
જેને હોય રામનામ પર વીસ્વાસ રે	વખતતો
આગણી પંચોતેર અસાડમાં રે	
થઈ સુદ્ધ સ્વર્ગ તણી યુધવાર ને	વખતતો
અસાડવદ એકાદસી દનમાં રે	
ગૌપદ ટાણે સંન્યાસકાર ને	વખતતો
તેવા ટાણે વૈમાન આવીયાં રે	
ગુરૂ મારા પ્રેમે બેઠા માંહી ને	વખતતો
કુલહાર ગુરૂને પેરાવીયા રે	
પ્રેમે સરવે લાગ્યા પાય ને	વખતતો
રતનપરને રામનામ આજખાતીયું રે	
ગુણલા રામદાસ લાં ગાય ને	વખતતો

થાળ.

જીવણુ આવો જમવાને અમથું રંગ ભેર રમવાને
ઓ અલખેલા છેલ્લ છબીત્રા છોગાળા

ભાત કમોદનો કીધો છે ધીનો દોરો દીધો છે	ઓ અલખેલા
કઠી વડીમેં કીધી છે દાળમાં આટણુ કીધી છે	”
ઘેઅર જલેખી લાડુ છે જમવાનું બહુ સારું છે	”
પાપડ પતાસાંને લાડુ છે જમવાનું બહુ સારું છે	”
ખાંડને ટોપરૂં સારૂં છે તુળશીપત્ર પ્યારૂં છે	”
જળ જીમનાંની ઝાળી છે આચમન મંગળ કારી છે	”
ખીડલાં આપુ વાળીને દ્યો પ્રીતમ બલહારીને	”

થાળ,

જમો તો જમાડુ રે જીવણુ મારા, હરી રંગમાં રમાડુ રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા થાળ સોનાનો મંગાવું, મોતીડે વધાવું રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા ઘેઅર, જલેખીને લાડુ, જમોતો થાળ કાડુ રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા ગવરીનાં દુધ મંગાવું, માંહી સાકર નંખાવું રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા દુધ કઢેલાં ભાત, આવીને જમો ખાંતે રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા પાપડ પતાસાંને પુરી, જમોતો ગળી મોરી રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા તુવેરની દાળ ચઢી ભારી, મેં હાલ વધારી રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા કઠી કરી બહુ સારી, જમોતો ગીરધારી રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા આદાં કેરીનાં અથાણાં, છે વાલને વટાણા રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા જેરે જોધએ તે માગી લેજો, ખાંડ મોળુ કેજો રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા જળ જીમનાંની ઝાળી, ઉભાં છે ભ્રમ ચાહી રે જીવણુ મારા.
વાલાજી મારા લવિંગ સોપારી તજ તાજાં, પાન ખીઠાં ઝાઝા રે જી. મારા.
વાલાજી મારા પ્રે માનંદના સ્વામી, છે અંતર જમી રે જીવણુ મારા.

આરતી.

જય રાધા રમણા પ્રભુ જય રાધા રમણા;	
હુંજ ખીહારી દયાળુ (૨) જન પાતક હરતા	જય રાધા.
શ્રી રણછોડ રાયા, મોહન વનમાળી,	પ્રભુ
મન મંદીરમાં વસીયા (૨) વસનાં સુખકારી	જય રાધા.
ગોવરધન તોળ્યો, ગોકુળને તારી.	પ્રભુ
દન્દનો ગર્વ ઉતાર્યો (૨) જય જય ગીરધારી	જય રાધા.
કમળ નયન શ્રીપતી, પુરસોતમ પ્યારા,	પ્રભુ
નટવર નંદ દુલારા (૨) જય જય રઢીઆળા	જય રાધા.
શસ્ત્ર ફેણુ રાજો, ત્રીલોચન ત્રીપુરારી,	પ્રભુ
શ્રી ધારી મોરારી (૨) જય મોરલી વાળા.	જય રાધા.

સીતા-રામની આરતી.

જય સીતા રામા પ્રભુ જય સીતા રામ	
લક્ષ્મન રામ દુલારા (૨) જય કૌસલ બાળા	જય સીતારામા
વીશ્વામીત્ર કી સંગ જનકપુર જાઈ	રામા
જનકર ધનુષ્યકું તોડા (૨) બ્યાએ સીતામાઈ	જય
પીતુ કે આજ્ઞા કાજ રામ ચલે બનમે	રામા
સંગમે લક્ષ્મન લેઆ (૨) એર સીતા સંગમે	જય
અહલ્યા સવરી ગીધ આપે મોક્ષ દીઓ	રામા
કૃપા કરી રઘુવરને (૨) ગીધદા આદ્ય કીઓ	જય
પંચવટીમાં રામ પ્રેમ થકી ઠેરી	રામા
જોગી બેસે દસાનંદ (૨) જાનકીકું હેરી	જય

શ્રી શંકર.



લંકાપતીકું માર સીતાકું લાગ્યે	રામા
વીલીકાણકું તીવકકર (ર) હનુમંત સંગલાગ્યે	જય
પુરુષ વૈમાન માંડી બેઠે સૌ લૈયા	રામા
ભેટ ભરતકી કીના (ર) ભેટ કૌસલ મૈયા	જય
સીતારામકી સાથ જે કાઈ પ્રેમ લાવે	રામા
રામદાસ કહે પ્રીતે (ર) સો ભવ તરગવે	જય

શ્લોક

ગાવો સીતારામ સ્નેહ લાવી પ્રેમે ભળે રામને
નીતે જપવા નામ તેનું મુકા કપટ કામને
માયા મોહને વેર સર્વે તજીને સ્નેહે ભળે સ્યામને
ચાહે કશ મંડલ રામ પ્રીતે આવે સદા કામને

સંસારના સુખ ધામમાં વિશ્રામ છે ઘડી ચારનો
હયો ન આવ્યો કામથી આરામના પળવારનો
આળસ તજી તું લે સજી તજી તંત આ સંસારનો
જાતું જરૂર પડશે તુને ડંકો થતા દરબારનો.

સ્તુતિ.

શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ ભજ મન હરણુ ભવ ભય દાણુ,
નવકંઠ લોચન કંઠ મુખ કર કંઠ પદ કંઠરણુ,
કંદર્પ અગણિત અમિત, જળિ નવનિલ નીરદ સુંદરણુ,
પટ પીત માનહુ તડિત રૂચિ શુભિ નૈમિ જનક સુતાપં,

શિર કિરિટ કુંડલ તિલક ચાર ઉદાર અંગ વિભુશણું,
 આબુનુભુજ શર ચાપધર સંગ્રામ જિત ખર દુષણું,
 ભળે દીન બંધુ દિનેશ દાનવ દલન દુષ્ટ નિકંદન,
 રધુનંદ આનંદ કુંદ કૌશલ ચંદ દશરથ નંદન.
 ઇતિ વહીત તુલસીદાસ શંકર શેષ મુતી મન રંજન,
 મમ હૃદય કુંજ નિવાસ કર કામાદિ ખલ દલ ભંજન.

ધુનો.

- ૧ હરે રામા રામા રામા રામા
- ૨ વીહલ વીહલ વીહલા હરી હો વીહલા.
 માઈ બાપા વીહલા હરી ઓ વીહલા
- ૩ રધુવતી રાઘવ રાજા રામ, પતીત પાવન સીતા રામ
- ૪ ભજલે ખ્યારે ભજલે રામ, ગંગા તુલસી સારંગરામ
- ૫ ભજે રણછોડરાય ભજે રણછોડરાય, દ્વારકાંથી આવ્યા
 પ્રભુ કરવાને સ્થાય.
- ૬ કૃષ્ણ કનૈયા કુલે નંદલાલા, ભજે ગોવીંદ ગોવીંદ ગોપાલા
- ૭ અગાડી ચલે રામરાજા પીછાડી સંતનકી ફેળા
- ૮ ચંદન લેપન નીલ કલેવર, પ્રીત વત્સલ વનમાળી
- ૯ ધન ધન ગંગાબાઈની વાળી, સવા વાલ થયા વનમાળી,
 યોગ્યા બોડાણાના કોડ, ઘેર પધાર્યા શ્રી રણછોડ
- ૧૦ જયરામ સીતારામ

અગાઉ ગ્રાહક થનારના નામ.

અમદાવાદ—પા. સુનીલાલલ ઇગનલાલ, ૧ પા. ચમનલાલ મગનલાલ, ૧ પા. જેઠાલાલ, ૧ પા. રાહ્યાભાઈ પુન્નભાઈ, ૧ પા. ઉમેદભાઈ લલ્લુભાઈ, ૨ પા. કરસનદાસ કુમેરદાસ, ૫ પા. પરસોતમદાસ અમથાદાસ, ૧ વ્યાસ કાન્તીલાલ કનૈયાલાલ. ૨ પા. મણીલાલ ગીરધરદાસ, ૧ શા. વરધરામ વીરચંદ, ૧ શા. સાંકળચંદ ઇગનલાલ, ૧ શા. નાનાલાલ ગોરધન, ૧ પા. મણીલાલ વલ્લભદાસ, ૧ સોની હરજીવન જગજીવન, ૧ ધાંચી મણીલાલ જેઠાલાલ, ૧ ભાવસાર લલ્લુભાઈ નાથાલાલ, ૧ શા. સાંકળચંદ સાંમળદાસ, ૧ મોદી છોટાલાલ સમજી, ૧ પટેલ ઇશ્વરદાસ અમથારામ, ૧ પરદેસી માતાદીન જીવણ, ૧ નાયક અંબારામ જીવણરામ, ૧ વણકર કચરા ભુધર, ૧ પા. અંબારામ ગોકળ, ૧ પા. રૂગનાથભાઈ લખમીચંદ, ૧ ભાવસાર મગનલાલ ત્રીભોવનદાસ, ૧ રા. રા. નટવરલાલ મોહનલાલ, ૩ ભાવસાર હીમતલાલ મંગળદાસ, ૧ શા. નાનાલાલ દેવચંદ, ૧ ભાવસાર સાંકળચંદ ઉમેદરામ, ૩ પા. બાપાલાલ મગનલાલ, ૧

નવુંવાડજ—મોચી મગનલાલ જેઠતારામ, ૧

વરસડ તા-(કલોલ)—પા. રણછોડ પ્રભુદાસ, ૧ પા. જેઠતારામ ખેચર, ૧ પા. અંબારામ આત્મામ, ૧ બ્રહ્મભટ જેસીંગજી ખેચરભાઈ, ૧ પા. આત્મારામ મોતીભાઈ, ૧ દવે ગોપાલજી જયશંકર, ૧ પા. આત્મારામ જેઠતારામ, ૧ પા. ઇશ્વર ધરમદાસ, ૧ પા. નાથાલાલ બાલચંદ, ૧ લુહાર રણછોડ દયાગજી, ૧ પા. સુતુર જેસીંગભાઈ, ૧ પા. હરજીવન કુલાભાઈ, ૧ પા. વીડલદાસ તરજનદાસ, ૧ સુતાર મણીલાલ કાળીદાસ, ૧ પા. રણછોડ હાથીભાઈ ૧

કારોડી—પા. કાકુભાઈ પરભુદાસ, ૧ પા. દવારકાદાસ રાય-
ચંદ, ૧ પા. જઈતારામ કાકુદાસ, ૧ બોઘાભાઈ ધોળીદાસ, ૧
પા. મગનલાલ મોતીભાઈ, ૧ પા. મોતીભાઈ ઇશ્વરભાઈ, ૧ પા.
અંબારામ સેંધીદાસ, ૧ પ્લલ્લભટ રૂગનાથ જગનલાલ, ૧ શા. છોટા-
લાલ લીલાચંદ, ૧.

રતનપુર—રા. રા. શંકરભાઈ મોતીરામ તલાટી, ૧ પા.
અભેચંદ રણુછોડ, ૧ પા. કાળીદાસ બેચર, ૧ પા. મગનદાસ મોતી-
દાસ, ૧ પા. કચરાભાઈ હવજીભાઈ, ૧ પા. નાગરભાઈ ખોડીદાસ, ૧
પા. મણીલાલ વીડલદાસ, ૧ ગીરધર લખણીચંદ, ૧ પા. રણુછોડ
ગોખરદાસ, ૧ પા. રામદાસ જીવણુદાસ, ૧ પા. મગનલાલ કેવળદાસ,
૧ પા. વીસાભાઈ મંજાભાઈ, ૧ પા. સાંકળચંદ ખોડીદાસ, ૧
પા. અંબારામ જગનલાલ, ૧ પા. પરાણુદાસ તરભોવન, ૧ પા.
કીસોરભાઈ વનમાળીદાસ, ૧ પા. ગીરધરદાસ બેચરદાસ, ૧ પા.
અંબારામ જગનલાલ, ૧.

વિરમગામ—દેસાઈ સુનીલાલ શંકરદાસ, ૧ પા. પરસોતમ
મોહનલાલ, ૧ પા. બળદેવદાસ વ્રજલાલ, ૧ પા. ડાહ્યાભાઈ નાગ-
રદાસ, ૧ પા. પુરૂષોત્તમભાઈ રેવાભાઈ, ૧ પા. મફતલાલ અમૃતલાલ,
૧ પા. શંકરદાસ બેહચરદાસ, ૧ પા. સુનીલાલ મોહનલાલ, ૧
પરી બળદેવદાસ ત્રીભોવનદાસ. ૧ પરી જીવરાજ જોડાભાઈ, ૧
દેસાઈ નારણુદાસ બેચદદાસ, ૧ પરી જોડીસનદાસ આસારામ, ૧
પરી નાનુંડેઈ જમનાદાસ, ૧ દેસાઈ બાલાભાઈ દેસાઈભાઈ, ૧ પરી
મણીલાલ લલ્લુભાઈ, ૧ રા. રા. રતીલાલ પ્રાણુજીવન, ૧ પા. રામ-
ભાઈ ખોડીદાસ, ૧ પા. વાડીલાલ સોમનાથ, ૧ પરી પેલાદજી કાળી-
દાસ, ૧ પરી રતીલાલ મણીલાલ, ૧ ઠક્કર ડાહ્યાલાલ કાળીદાસ, ૧
દેસાઈ રામભાઈ નારણુદાસ, ૧.

પાટડી—પા. જીવાલાલ ત્રીભોવનાસ, ૧ જોડલાલ બાળમુકુંદ, ૧ મગનલાલ ગોવીંદલાલ, ૧ છબીલદાસ ભુદરદાસ, ૧ નાથાલાલ રાયચંદ, ૧.

ખોરીસણા—પા. અમથાલાલ હરીભાઈ, ૧.

સાંણુંદ—સુતાર અંબારામ હરજીવનદાસ, ૧ સુતાર નરસીદ-ભાઈ વીઠલદાસ, ૧ મહેતા ચુનીલાલ ગવરીશંકર, ૧ મહેતા સોમાલાલ લક્ષ્મીભાઈ, ૧.

ચાંનખેડા—પા. ગુલાબભાઈ જોયરભાઈ, ૧ પા. મંગળભાઈ રણછોડ, ૧.

જેતલપુર—પા. કેસવલાલ આત્મારામ, ૧ ગોર શકરલાલ બાપાલાલ, ૧ વ્યાસ રામભાઈ પુરસોતમ, ૧ પા. ચુનીલાલ પુંજભાઈ, ૧ પા. ઇશ્વરભાઈ જોડભાઈ, ૧.

હાથીજણુ—શાહ આત્મારામ ડાહ્યાભાઈ, ૧

ગોતા—શા. ચંદુલાલ હકમચંદ, ૧ જેન ઉમીયાબા, ૧.

જાસપર—મોહનજી જીભાઈ, ૧ પા. ચતુરભાઈ અમથાભાઈ, ૧

લાંભા—પા. નાથાલાલ પુરસોતમ, ૧ પા. નારણદાસ બેઈતનદાસ, ૧

ઓગણુજ—પા. રણછોડભાઈ જીવણદાસ, ૧ પા. ગાંગભાઈ જોઈતારામ, ૧ પા. મણીલાલ મંગળદાસ, ૧ પા. ગાંગલાલ લક્ષ્મીભાઈ ૧ પા. અંબારામ ત્રાણદાસ, ૧ પા. મગનલાલ ચેલદાસ, ૧ પા. સાંકળચંદ રાયચંદ, ૧

રૂપાલ—પુંજભાઈ પરસોતમ, ૨ પા. મણીલાલ ચેનદાસ, ૧ સુકલ રેવાશંકર સીવરામ, ૧

મેમનગર—પા. ઇશ્વરભાઈ ઇગનલાલ, ૧

સમજ—સરીત માણેકલાલ હરીલાલ, ૧

પાદરા—પા. રણછોડ કાળીદાસ, ૨

કુંખાઈ—(ઘાટકોપર)—મીસ્ત્રી નારણજી સીવજી, ૫ મીસ્ત્રી
જીવરાજ વાલજી, ૧ ઠક્કર હંસરાજ કાનજી, ૧ પા. હરજી લધાભાઈ,
૧ મીસ્ત્રી લધાભાઈ વીરજી, ૧ મીસ્ત્રી માવજી સામજી, ૧ પા. નથુ-
ભાઈ તેજપાળ, ૧ પા. લાલજી ખીમજી, ૧

કલ્યાણી—મીસ્ત્રી ત્રીકમલાલ રણછોડભાઈ, ૧ મીસ્ત્રી સામજી-
ભાઈ ગોકલભાઈ, ૧

હાજીપુર તા.-કલોલ—જની નાનાલાલ ભુરાભાઈ, ૧ ઠાકોર
મગનજી દેસવજી, ૧ પા. હરજીવન સાંકળચંદ, ૧ ઠાકોર ગોપાળજી
જેસીજી, ૧

ઠસન તા. કલોલ—જેસી મણીલાલ પ્રાણુલાલ, ૧ જેસી
હરીલાલ જેઠાલાલ, ૫ જેસી મોહનલાલ ગણુપતરામ, ૧ જેસી
મણીલાલ દયાળજી, ૧ પંડ્યા અંબારામ ઇશ્વરદાસ, ૧ જેસી ત્રીક-
મલાલ પીતાંબર, ૧

અડીસણાવું પડ—હરજી મોહનલાલ અમથાલાખાઈ, ૧
માસ્તર ડાહ્યાભાઈ જેઠાલાલ, ૧

જામવા—વેણીરામ નરોત્તમદાસ, ૧ પા. અમથાલાલ જેયંદ-
દાસ, ૧ પા. રામદાસ બાહુદાસ, ૧

કોલાદ—પા.ગીરધરદાસ ચતુરદાસ, ૧ પા.સેંધીદાસ સાંકળદાસ, ૧

સેદરડી—પા. વીસાભાઈ ગોવીંદભાઈ. ૧

ખાવડ—પા. ઇશ્વરદાસ સીવદાસ. ૧

નાગદીપુર—પંડ્યા મણીલાલ છોટાલાલ, ૧

અઉચરાજી—વ્યાસ ભાઈસંકર કારીરામ, ૧ પંડીત લક્ષ્મીનારણ
નારણદત્ત, ૧ રાવલ પ્રેમશંકર જીભાઈ, ૧

ડેડાણા—જેસી માયુખરામ જીવણુરામ, ૧

કલોલ—રા. રા. હીમતલાલ મથુરદાસ, ૫ જ્ઞની જયશંકર અમથારામ, ૧ વડીલ અંબાલાલ મગનલાલ, ૧ પંડ્યા મણીલાલ છોટાલાલ, ૧ અલ્હભટ પ્રેલાદજી પરધુજી, ૧ અલ્હભટ જેસીંગભાઈ પ્રેલાદજી, ૧ ગાંધી કાળીદાસ ભગવાનદાસ, ૧ અલ્હભટ ઈશ્વરભાઈ ખોડીદાસ, ૧ ત્રીકમલાલ ગીરધરદાસ, ૧ રા. રા. ભોગીલાલ મોહનલાલ વડીલ, ૧ રા. રા. ગગનનંદ આચારજી કૃણુશે લો. વો. કારકુત, ૧ રા. ડાહ્યાભાઈ સાંકળચંદ ખમાર લો. વ. કારકુત, ૧ કુંભાર સીવા ઉકા, ૧

સાંતજ—રા. ઈશ્વરભાઈ તરભોવનદાસ તલાટી, ૧

સાંખડા—રા. રા. મોહનલાલ હરગોવનદાસ શાહ, ૧

વાસણા—રા. રા. પ્રેલાદજી કાસીરામ તલાટી, ૧

ભોયણ—રા. ર. જટાશંકર આપાલાલ તલાટી, ૧

કેરાળા—શ્રી વૈકુંઠાધીપતી ઠે. મંદીરમાં, ૧ પા. આસારામ પ્રભુદાસ, ૧ પા. અંબારામ આસારામ, ૧ પા. ખુટાભાઈ ખુસાલભાઈ, ૧ પા. કરસનભાઈ દામોદરદાસ, ૧ પા. કુલચંદ મોતીચંદ, ૧ લવાર કેસવજી પ્રેમજી, ૧

ખાવળા—હરજી દેવજી હકાભાઈ. ૧ રામા હરજી, ૧ હીરા રામાજી, ૧ જેડા વાલાજી, ૧ હરજી જીવાજી, ૧ મેરા અમરાજી, ૧ ત્રીકમ જીવાજી, ૧ ગોવીંદ હીરાજી, ૧ બેચર જેડાજી, ૧ કાના જેડાજી, ૧ ઈલા ચેલુજી, ૧ **ધાળકા**—લાલ ઉકાજી, ૧ જેમંગ રણછોડ, ૧ **રજોડા**—વણકર આલા પચાણ, ૧ ચાગેડા—વણકર ગાંગા ભાણાં, ૨

કેરીઆ વાસણાં—વણકર અમથા કેસુ, ૧

રૂપાલ (વોરાની)—વણકર ખીજલ મુળા, ૧

કાવીદા—વણકર રામા મેઘા, ૧

શ્રી કૃષ્ણ કીર્તનમાળા મલવાનાં ઠેકાણાં.

-
- ૧ અમદાવાદ—રામલાલ હરીલાલ
શાહપુર ગોઝારીયાની પોળ
 - ૨ કલોલ—રા. રા. હીમતલાલ મથુરદાસ
સખ ઓવર સીયર સાહેબ
ઠે. ભાટવાડામાં
 - ૩ વીરમગામ—દેસાઈ ચુનીલાલ શંકરદાસ
ઠે. મકાલદની પેદીમાં
 - ૪ ઘાટકોપર—મીસ્ત્રી હવરાજ વાલજી
ઠે. ઉમરસી રાયજીના બંગલામાં
જી. આઈ. પી. રેલવે

સુચના—ઉપરની જગ્યાએથી રોકડી પ્રાંતે પુસ્તક મલી
સકસે ટપાલ-પેકીંગ-તથા-વી. પી. ચાર્જ જુદો પડશે.



છપાશે !

છપાશે !!

છપાશે !!!

થોડા માસમાં

શ્રી રામ-રસ.

જેની અંદર સુંદર (મુખ્યાત્વ આર્ટ પ્રેસમાં છાપેલી) છબીઓ, દસ્મસ્ક્રિપ્તની કથાઓ, અત્યુચ્ચ આખ્યાન, કીર્તના, પદ્ય, રાસની ગરબીઓ, શ્રી રામ-કૃષ્ણનાં બાળ ચારીત્રો (સચીત્ર) તથા તેવાજ સમયનાં ભજનો સહિતપદ્યસમાળા (મહાત્મા સરજીવદાસજીનું બનાવેલી) રાગ રાગણી સાથે સારા જાડા કાગર પાકું 'કુંકું' અને લગભગ ૨૦૦ પૃષ્ઠ હોવા છતાં પણ કીંમત માત્ર રૂપીયો સવા પોસ્ટેજ સાથે ઘેરબેઠે વી. પી. કરવામાં આવશે તથા કદાચ અડધાં નાણાં અગાઉથી પણ લેવામાં આવશે જવાબ મંગાવો.

સુચના—નામ નોંધાવનારા હરીજનોએ પોતાનું નામ ઠામ પોસ્ટ-છલ્લો તથા મુકામસ્પસ્ટ અક્ષરે લખીને જણાવવું તે નામ શ્રી રામ-રસમાં અગાઉથી ગ્રાહક તરીકે છપાવામાં આવશે.

હી. શ્રી કૃષ્ણ-રામ-શ્યામ મંડળનો સેવક,

રામદાસ હરીભાઈ.

દે. શાલપુર ગોઝારીયાતી પોળ-અમદાવાદ.

તાડીદે નાંમ નોંધાવો.

